

Suomalaisten alkuperä- ja jatkuvuusteoria:

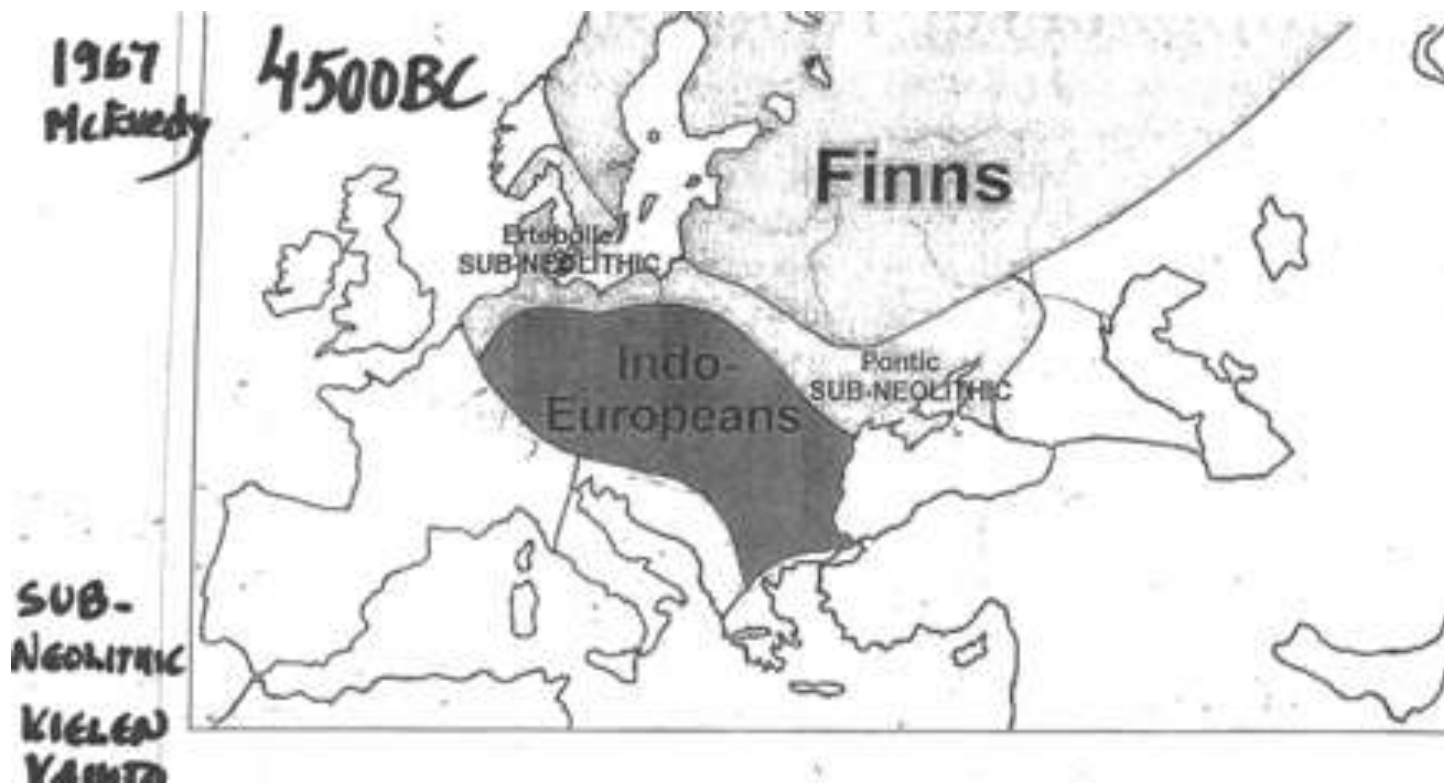
Väite; Suomensukuisten kielet ovat Euroopan alkuperäiskieliä, jääkauden maksimista alkaen

Suomensukuiset kielet olivat muodostuneet jääkauden maksimin aikaisen Ukrainan refugin väestöjen n. 4- 8.000 vuoden yhdessäolon aikana.

Suomensukuiset kielet ovat muodostuneet Cromagnon suurriistanmetsästäjien Ural- kielestä, joka oli parhaan elinkeinon vuoksi prestiisikieli jääkauden maksimin aikana. Suomensukuiset kielet ovat Euroopan alkuperäiskieliä, ja ovat olleet niitä **laajalla - alueella** Atlantilta - Uralille, aina neoliittiseen vallankumoukseen saakka. Vielä tyypillisen kampakeramiikan aikana 5000- 3000 eaa. aikana suomensukuisten kielten alueena oli tämä kampakeramiikan laaja- alue. Tämä alue oli hitaasti supistumassa, kuten alla olevasta Mc Evedyn 1967 kartasta on havaittavissa, tilanne n. 4500 eaa. Keski - Euroopassa Alppien pohjoispuolinen alue.

Jääkauden jälkeisen (n. 16.000 eaa. alkavan) jatkuvuusteorian mukaisten suomensukuisten - ja kielisten metsästäjien kielenvaihto maanviljelykieleen, indoeurooppalaisiin kieliin tapahtui vasta n. 5500 eaa. alkaen Euroopan Mustanmeren ja Alppien välisiltä alueilta alkaen.

Mc Evedy kartta v. 1967:

McEvedy kartta, jossa on tilanne n. 4500 eaa.

Suomensukuisten (Finns) laajan- alueen eli kampakeramiikan suomensukuisten kielten alueen supistuminen on jo tapahtumassa.

Maanviljelykieli on tullut tilalle. Tämä kielenvaihto on alkanut n. 5500 eaa. alkaen. Tässä kartassa indoeurooppalaisen kielen alueet on merkitty indoeuropeans kielisten väestöjen alueeksi.

SUB-neolithic alueella on vielä osittain suomensukuisia kieliä, mutta **Indo- Europeans** alueella kieli oli jo kokonaan vaihtunut. Ensiksi suomalais- ja indoeurooppalaisista kantakielistä muodostui esigermaani.

Huomattavasti myöhemmin slaavin vaikutuksesta suomensukuisten alueilla muodostuivat venäjä ja baltti, sekä Skandinaviassa mm. muinaisnorja ja siitä ruotsi myös pohjoisgermaanin vaikutuksesta.

Maanviljely levisi Eurooppaan indoeurooppalaisten väestöjen saapuessa Euroopasta kaakkoon (= Indo -) olevilta Anatolian - Iranin alueilta (Collin Renfrew 1987).

Tämän neoliittisen (vallankumouksellisen) invaasion nimenä oli Euroopassa aluksi nauhakeraaminen kulttuuri ja myöhemmin vasarakirves- nuorakeraaminen kulttuuri (mm. *vasarakirveet ja tasapohjaiset keramiikka astiat*). Näiden kulttuurien väestöt assimiloituivat enemmistönä olevien suomensukuisten metsästäjien kanssa. **Indoeurooppalaisia maanviljelijöitä saapui vain n. 10- 35 %**, alkuperäisasukkaiden määrästä (nykyisin näistä suomensukuisia on geneettisesti n. 65- 90% alueesta riippuen). Keski- Euroopan alueen suomensukuisille metsästäjäväestöille tapahtui **samanaikaisesti elinkeinonvaihto maanviljelyyn ja kielenvaihto indoeurooppalaisiin kieliin** (*geenit vaihtuvat vain saapujien määrän verran, vrt. mm. 1500- 1900- luvulla tapahtunut Etelä - Amerikan intiaanien kielenvaihto espanjaan /portugaliin*). Indoeurooppalaiset kielet muotoutuivat suomalaiskielten ja indoeurooppalaisten kielten "yhdessäolosta" aluksi *germaanikieliksi* etelästä alkaen.

Suomensukuisten kielenvaihto Keski- Euroopan alueella (ks. yllä kartta):

Kartan selitys: Mc Evedy kartassa eteläisimpänä ovat n. 4500 eaa. Indoeuropeans- väestöt, alkuperältään, suomensukuisia kieliä puhuneita metsästäjiä, jotka olivat assimiloituneet indoeurooppalais- kielisten, ja Indoeuroopan **hedelmällisen puolikuun** alueelta saapuneiden maanviljelijöiden kanssa. **Metsästäjät vaihtoivat kieltä elinkeinon vuoksi** ja muuttuivat indoeurooppalais- kielisiksi väestöiksi. (*geenit eivät kielenvaihdossa muutu, ne säilyvät yllä mainitussa suhteessa edelleen*).

Välissä olevalla Pontic sub-neolithic ja Erterbölle sub-neolithic alueella oli vielä silloin sekakielisiä, kaksikielisiä suomensukuisia väestöjä (*molempien, eli suomalais- ja indoeurooppalaiskielisiä*).

Kartan Finns- alueella 4500 eaa. olevat väestöt olivat suomensukuisten kielten puhujia ja silloin vielä metsästäjiä, kun maanviljely levisi ko. alueelle. Myöhemmin vaihtui myös Baltian ja Ruotsin (Skandinavian) väestöjen alkuperäinen suomensukuisten kieli indoeurooppalaiseen esigermaaniin.

Ruotsissa myöhemmin kehittyi suomensukuisten kielten vaikutuksesta maanviljelykielen indoeurooppalaiseen kieli. Josta muodostuivat ns. pohjoisgermaani (mm. ruotsin- ja norjankieli) ja Baltiassa myöhemmin suomensukuisten - ja esigermaanikielen sekä myöhemmän slaavin kielen

vaikutuksesta baltti (pääasiallisesti *kielenvaihdot ovat tapahtuneet ruotsiin, balttiin vasta n. 400-800 jaa. aikana*). **Suomensukuisten kieliraja on noussut jatkuvasti** kuten on historiallisesti tiedossa Itämeren, Baltian, Ruotsin ja Venäjän eteläosista jatkuvasti nykyaikaan saakka. Nykyisin vain Viro ja Suomi sekä osia Venäjän (Ruotsin- Norjan) pohjoisosista on vielä suomensukuisten kielten aluetta.

Euroopan alkuperäiskielen suomensukuisten kielten muutos indoeurooppalaisiin kieliin alkoi Euroopassa n. 5500 eaa. alkaen. Samalla Eurooppaan tuli metsästäjä kulttuurien alueelle maanviljely, joka mahdollisti myös kielenvaihdon.

Etelässä ja lännempänä suomensukuisten alueet ovat **nauhakeramiikan ja myöhemmin nuorakeraamisen eli vasarakirveskulttuurien** vaikutuksesta supistuneet em. kampakeraamiikan alueelle ja siitä pohjoiseen.

Suomensukuiset ovat geneettisesti eniten Cromagnon ihmisiä Euroopassa.

On hyvin yleisesti tiedossa (mm. Colin Renfrew), että neoliittisen vallankumouksen maanviljelyelinkeino ja sen indoeurooppalaiset kielet siirtyivät Eurooppaan vasta ko. n. 5000 eaa. jälkeen. On myös arkeologisten seikkojen pohjalta osoitettavissa, että ko. suomensukuiset ovat olleet Euroopassa koko jääkauden maksimin jälkeisen ajan.

Mitään arkeologista viitettä ei ole sellaisesta, että suomensukuiset olisivat tulleet Eurooppaan jostakin muualta ja esim. indoeurooppalaisten jälkeen tai vallanneet alueita indoeurooppalaisilta.

Maanviljely kulttuurit/ indoeurooppalainen kieli samanaikaisesti Eurooppaan

Nauhakeramiikka:

Ensimmäisen aallon maanviljely saapui Eurooppaan ns. nauhakeraamisena kulttuurina n. 5500 eaa. - 3000 eaa. alkaen, jonka kieli oli indoeurooppalainen kieli. Tällöin maanviljelyn leviäminen oli erittäin nopeaa, suotuisien ilmasto -olosuhteiden vuoksi (*ko. ajan vuotuinen keskilämpötila oli n. 2 astetta nykyistä korkeammalla*).

Elinkeinon leviämisen ohessa, maanviljelyn kieli levisi.

Suomensukuisten metsästäjät olivat aikaisemmin, jääkauden maksimin jälkeen **Euroopan laajan alueen mammutinmetsästäjiä** (n. 16.000- 12.000 / 7000 eaa. aikana).

Aluksi tämän laajan alueen suomensukuisia on ollut Hampurin kulttuurista - Uralvuorille. Siksi Euroopassa on edelleen jäljellä suomensukuisten väestöjä ns. tilkkutäkkialueita ympäri Venäjää ja Pohjois - Eurooppaa. Ainoastaan länsi- keskiosissa Eurooppaa nämä metsästäjien jäljet ovat hävinneet, mutta kielestä on edelleen merkittävä vaikutus mm. indoeurooppalaisten kielten muotoutumisessa (*joita on nyt 96% kaikista*).

Suomensukuisten metsästäjien vaihtaessa pääosin elinkeinoaan tapahtui myös kielen vaihtuminen tapahtui nopeasti Mustanmeren- Alppien välisiltä alueilta Itämeren etelärannoille, n. 2000- 3000 vuoden aikana.

Metsästäjien suomensukuinen kieli vaihtui tähän maanviljelykieleen ja ko. kielenvaihdon seurauksena syntyivät ensimmäisenä germaanikielet (*varhaiskantagermaani*) ja huomattavasti myöhemmin Alppien - Ranskan alueilla kelttikulttuurit ja keltin kieli (*eteläisen indoeuroopan- ja baskinkielen kosketuksesta ja vaikutuksesta*), jotka joutunut sen jälkeen siirtymään syrjäisimmille alueille Euroopassa.

Indoeurooppalaiskielten muutokseen germaanikieleksi vaikutti eniten juuri suomensukuisten metsästäjien kielenvaihto. Suomalaiskielten vaikutus germaanikielten syntyyn on merkittävin. Sillä

suomensukuisten **metsästäjäväestöjen uuden kielen - uuden kielikunnan kielen ääntäminen oli vaikeaa**. Tästä syystä indoeurooppalainen kieli muuttui ja tämän seurauksena syntyivät ensiksi **germaanikielet (varhaiskantagermaani)** Eurooppaan **Suomensukuisten laaja alue mm. vielä kampakeramiikan aikana**, aiheutti sen, että suuri osa suomensukuisista **vaihtoi hiljalleen elinkeinonsa maanviljelyyn ja samalla puhumansa kielen indoeurooppalaisiin kieliin ensiksi germaaniin.**

Nuorakeramisen kulttuurin vaikutuksesta (alla), suomensukuisten alueelle tuli huomattava määrä esigermaanikielen lainasanoja, mutta pohjoisten alueiden suomensukuiset säilyttivät vielä tällöin oman alkuperäisen kielensä (*Venäjä, Baltia, Skandinavia ja Viro sekä Suomi- ks. mm. McEvedy kartta 4500 eaa.*).

Suomensukuisten kielenvaihto tapahtui myöhemmin Baltiassa ja Skandinaviassa n. 400- 1600 jaa., ja Venäjän alueilla kielenvaihto jatkuu edelleen.

Nuorakeramiikka eli vasarakirveskulttuuri:

Toisen aallon maanviljelykielen ja indoeurooppalaisen kielen samanaikainen leviäminen tapahtui n. 3000- 2200 eaa. aikana Weikselin germaanialueelta Baltiaan ja Suomeen. Tämä maanviljelyn leviäminen muttui hitaaksi, ilmojen kylmetessä. Silloin levittäjänä oli pienempiä miesryhmiä (liuti* >liuta), joiden vaikutuksesta maanviljelyn kaskiviljely laajeni Pohjoiseen, mutta ko. alueiden suomensukuinen kieli ei vaihtunut.

Silloinen maanviljelyn leviämiskulttuuri oli jo nimeltään **Nuorakeraminen eli vasarakirveskulttuuri ja kielenä aikaisemmin muodostunut esigermaani.**

Germaanikielet, ovat ns. indoeurooppalaisen kielen vanhimpia murteita (esigermaani) Euroopassa, joka erottuu mm. baltinkielessä vieläkin. Baltinkieleen on jäänyt paljon myös metsästäjäväestöjen suomensukuisten kielten vanhinta murrevaikutusta; **ääntämistä ja substraatteja, jotka ovat edelleen baltinkielen vanhimpien sanojen substraatteja.**

Ensimmäiset vieraskielisten väestöjen migraatiot suomenkielisten alueille, muuttivat itämeren alueen varhaiskantasuomenkielen lopulta kantasuomeksi:

Ks. myös Suomen alueen murteiden muutos johtuu uusien kielten ja pääasiassa **nuorakeramisen maanviljelykulttuurin esigermaanikielestä**. Sen vaikutuksesta varhaiskantasuomeen, tuli uusia **lainasanoja- superstraatteja**. Suomessa kieli ei vaihtunut, mutta esigermaanikielten lainasanojen vaikutuksesta, myös ääntämiseen tuli kielen muutoksia jo 2800- 2000 eaa. aikana. Syntyi uusi murre, - **kantasuomi.**

Kielenvaihdosta merkittävin tutkimustieto (Colin Renfrew);

Miksi metsästäjäväestöt vaihtoivat puhumansa kielen, ns. maanviljelykieleen?

Puhutun kielen vaihtuminen metsästäjien kielistä indoeurooppalaiseen maanviljelykieleen, on tapahtunut pääasiassa ajalla n. 5500- 3000 eaa. eli ns. nauhakeramisen ja nuorakeramisen kulttuurin eli vasarakirvesgermaaniin levittämänä.

Maanviljelyn leviäminen aiheutti suomensukuisten metsästäjien kielenvaihdon Euroopassa.

Suomensukuisten kielet ovat Euroopan alkuperäiskieliä ja ovat eri kielikuntaa kuin indoeurooppalainen kielikunta, jonka maanviljelyväestöä on saapunut Anatolia - Persia ns. hedelmällisen puolikuun alueelta Eurooppaan neoliittisen vallankumouksen eli maanviljelyn-kulttuurin ja ie - kielikunnan kielen samanaikaisen saapumisen yhteydessä.

Tämän n. 5000 eaa. alkaneen maanviljelyn- eli indoeurooppalaiskielisen nauhakeraamisen kulttuurin leviämisen seurauksena suomensukuiset metsästäjät vaihtoivat elinkeinonsa maanviljelyyn ja maanviljelyelinkeinon kieleen. Indoeurooppalaista väestöä ko. suhteellisen vähäisen migraation aikana tuli Eurooppaan vain n. 20 -25% metsästäjäväestöjen määrästä, sillä maanviljelyn leviäminen tapahtui pääasiassa diffuusiona - eli metsästäjien elinkeinon vaihtotapahtumana

([ks. Seppo Liukko yhteenveto ko. asiasta](#)).

Prof. Colin Renfrew 1987 teoria:

Maanviljelyn - ja indoeurooppalaisen kielen leviäminen Eurooppaan ovat tapahtuneet samanaikaisena tapahtumana kivikaudella n. 5500 eaa. alkaen. Maanviljelyä levittänyt kulttuuri oli nauhakeraaminen kulttuuri, jota seurasivat nuorakeraaminen kulttuuri, joka mm. pohjoismaissa tunnetaan nimellä vasarakirveskulttuuri

(ks. Colin Renfrew sivun asiasisältö: [Indoeurooppalaiskielistä väestöjä, jotka levittivät maanviljelyä saapui Eurooppaan Anatoliasta eli Indoeuroopasta](#)).

Baltiassa ja Suomessa kieli ei vaihtunut ko. germaanikielisten vasarakirveskulttuurien vaikutuksesta, sillä nämä toivat ensimmäisinä maanviljelyelinkeinon ohella uutta kielikontaktia (- lainasanoja) näiden suomensukuisten alueelle. Baltian eteläosissakin (Liettua) Itämeren suomenkieli (*kantasuomi*) vaihtui baltinkieleksi, vasta " Novgorodin " alueen slaavien vaikutuksesta 800- luvun jälkeen, Latviassa viimeiset itämerensuomenkielen taitajat ovat eläneet nykyajalle saakka.

Baltialaiset ovat geneettisesti suomensukuisia väestöjä (*geenitutkimukset mm. M- L Savotaus*), mutta ovat vaihtaneet puhumansa kielen vasta slaavilaisen väestön ja sen kielen vaikutuksesta. Tämä kielenvaihto vaikutus on alkanut ko. Baltian suomensukuisten alueella (**Valdai - Itämeri**) vasta kansainvaellusten jälkeen n. 400 - 800 jaa. sekä jatkuen aina 1900- luvulle saakka.

Tässä [Wikipedian kartassa](#) on nähtävissä slaavien sijainti n. 800- 900 jaa.

Se osoittaa myös, että slaavilaisten (*sloveenien*) nousu etelästä kiilana **Mustanmeren- Kievin** kautta Ukrainan ja Puolan alueelle ja pohjoiseen **Novgorodiin** ja Baltiaan on tapahtunut (siis vasta 400- 800 luvulta alkaen) suomensukuisten alueelle (*ks. Novgorodin perustaminen - alla*). Tässä

kartassa näkyy myös, että vielä n. **900- luvulla lähes puolet Baltian Latvian alueesta on vielä itämeren suomensukuisten eli tässä *tsuudien* aluetta.**

Tämän kartta- alueen itäpuolella ei vielä slaaveja ole, mutta siellä on merkittynä 900- luvulla vielä olleita **alueen alkuperäasukkaiden suomensukuisia kansoja mm. *merja, merva, muroma, mordva, metserä, permiläiset ja vepsäläiset*** pohjoisessa, *tsuudit* lännessä ja pohjoisessa (*Tsuudit ovat suomalaisia ja virolaisia*).

Suomensukuiset ovat olleet myös kartassa näkyvien nykyisen Valko-Venäjän ja Ukrainan sekä Bolgarin ja Kazanin alueen alkuperäasukkaista, mutta tässä karttatahetkellä n. 900 jaa. slaavit ja kazanilaiset ovat jo nousseet ko. alueille. Näiden vanhimpien slaavilaisten alueiden suomensukuisten väestöjen nimet ovat jo hävinneet, kuten ovat useat kieletkin hävinneet Moskovan eteläpuolelta, mutta jonkin verran tietoa on ko. väestöistä säilynyt (*ks. muroma, metserä, merva jne.*).

Se myös osittaa todeksi sen, että slaaviväestö on levinnyt vasta tämän jälkeen Moskovan ja sen ympäristön suomensukuisten alueille n. 1000- 1300 jaa. aikana (jolloin vasta venäjän kieli on muodostunut suomalaisen alkuperäväestön - ja slaavin kielten yhteisestä vaikutuksesta).

Venäjän ja Baltiassa alueilla alkuperäisenä väestönä olleet suomensukuiset ovat vaihtaneet puhumansa kielen hiljalleen uuteen ***venäjän kieleen ja - balttoslaaviin.***

Balttilaisen kielen ero venäjään on lähinnä sen pohja, joka on muodostunut jo **vasarakirveskulttuurin aikana varhaiskantasuomesta ja esigermaanista** (*vastaavaa esigermaanivaikutusta ei ollut Venäjän alueella*), mutta myöhemmän kielenvaihdon syynä oli molemmissa tapauksissa **slaavin voimakas vaikutus n. 400- 800 luvuilta alkaen.**

Baltiassa olevan väestön uutta kieltä on, slaavi vaikutuksen vuoksi, nimitetty ***balttoslaaviksi tai balttilaiseksi*** kieleksi.

PS. Liettuan pakanavaltio (silloin baltinkielinen) oli aikanaan 1200- luvulla Euroopan suurin "valtio", ulottuen Itämeri- Valdai alueelta Mustaanmereen saakka.

Baltin kielen vanhojen suomenkielisten lainasanojen ja esigermaanilainojen balttilainen merkitys- ja ääntäminen-, jopa kirjoitusasu on muuttunut alkuperäisestä, monista eri syistä. Esimerkkinä mainittakoon kirjoitusasun muuttumisesta, jossa usein esigermaanikielten lainasanasta **iu- diftongin toinen vokaali liudentuu pois (*paitsi vanhimmista propreista*).**

Kaikki vanhimmat suomensukuiset sanat tai esigermaanilainat eivät ole muuttuneet.

Esimerkkinä sana, jossa on säilynyt ***iu- diftongi***, on Liettuassa oleva **Liukon - nimi. Liukon - nimi on vanhinta nimikerrosta suomensukuisten alueella, koska se on esigermaanista lainasanastoa suomensukuisten kielten alueella.**

Koska slaavinkielisten vaikutus on nuorempaa, nämä vanhimmat sanat olivat vakiinnuttaneet paikkansa nimistössä **ns. propreina (erisniminä)** ko. alueella ja säilyivät nimensä muuttumattomana.

Liuko - sana on alkuperäiskielen suomenkielen vanha *substraatti* Baltiassa.

Nykyisin vanhasta esigermaanisesta lainasanasta *liuti* * sanasta suomalaisella kielialueella ääntämismuotona muuttunut *liuta* - sana, joka on säilynyt **Liuko- Liukko-** nimisenä proprina suomensukuisten vanhoilla alueilla. Kuten laaja **Liukon - paikannimet esiintymä lähes koko Suomessa osoittaa, yli 300 paikannimeä ja myös Baltiassa (Liuko- Luko).**

Suomenkielisenä vanha substraatti on jäänyt baltin kieleen. **Liuko - sana on säilynyt muodossa ja äännetään liettuan ja latvian kielessä edelleen Liuko.**

Nykyisen liettuan ja latvian kielen slaavilaistuksessa, Liuko- sanan merkitys onkin jo muuttunut toiseksi, balttilaisten kielenvaihdon jälkeen.

Hypoteesi Liuko- nimen etymologiasta:

Vanhimmilla ns. alkuperäisten suomensukuisten alueilla on käyttöön otettu vasarakirvesgermaanien joukkoa kuvaava sana *liuti, joka on muuttunut n. 2800 - 2200 eaa. aikana äänteellisesti liuta - sanaksi, josta *Liuko* -sana juontuisi.**

Liuti* > *liuta sanojen merkitys tarkoittaa kaskiviljelyä levittäneitä ihmisryhmiä (- mon.). ***Liuta* > *Liuko*** nimistö olisi näiden ihmisten - henkilöiden raivaamien **kaskialueiden nimistöä Suomessa ja Baltiassa.**

Seppo Liukko 2008

Sen jälkeen suomensukuisten alueen murrevaikutus on muuttanut sanan lausumisen *liuko-* muotoon Baltiassa ja Suomessa. Sana on säilynyt nykypäiviin saakka, vaikka ko. alueella olisi tapahtunut kielenvaihto (Baltia):

Vanha suomensukuisten käytössä ollut esigermaaninen ryhmää tarkoittava sana *Liuti on muuttunut suomenkielisellä alueella *Liuta* > *Liuko* muotoon, myös Baltiassa, koska sana on säilyttänyt alkuperäisen suomensukuisten ääntämismuodon (*Liuko*).**

Se osaltaan osoittaa edellä mainitun balttilaisten (liettuan- latvian) kielenmuutoksen ja silloin alkuperäiselle suomensukuisten alueelle tulleen esigermaanisen *sanan / nimen (liuti*- Liuta >Liuko)* säilymisen suomensukuisten (balttien) käytössä, vielä senkin jälkeen vaikka balttilaisille suomensukuisille tapahtui kielenvaihto baltinkieleksi, slaavin vaikutuksesta n. 500- 800 jaa. jälkeen.

Tämä *liuti* - sanavartalon ääntäminen ja toisaalta *ui- diftongin* esiintyminen ainoastaan vanhemmissa esigermaanikielissä selittää, miksi maanviljelyä levittäneiden *vasarakirvesgermaanien lainasanoja* on tullut varhaiskantasuomalaiselle alueelle, mm. Baltiaan ja Suomeen

Arkeologisten tosiasioiden perusteella:

Vasarakirveskulttuuri Suomeen etelästä Baltian kautta, ja mahdollisesti myös Suomen kautta myös Ruotsiin. Saapumisaika Suomeen n. 2500 eaa. alkaen

Matti Huurre, 2004, 9000 vuotta Suomen Esihistoriaa s. 72.

Tämä osaltaan selvittää, miksi **varhaiskantasuomeen n. 2800- 2200 aikana** tullut esigermaanisia lainasanoja Suomeen ja yleensä Itämeren alueella myös Baltiaan .

Suomensukuisten alkuperäisväestöt olivat mm. Suomessa ja Virossa sekä Baltiassa vasarakirveskulttuurien vaikutuksen tullessa:

Tämän Liuko- Liukko - nimitutkimuksen esigermaaninen nimi on muuttunut muinaissuomalaiseen käyttöön jo viimeistään pronssikaudella. Liuko- nimi on Suomessa ollut jo selkeästi ennen ajanlaskun vaihdetta.

Tämän tutkimuksen mukainen Liuko- Liukko - nimi jo osaltaan todistaa vallan muuta, kuin edellä tarkoitettut epärelevantit väitteet mm. suomalaisten Suomeen tulosta.

Liukolan - kylän nimi ja myös koko Liukko - paikannimistön laajuus Suomessa todistaa sen (*ja iu-diftongi*), että suomalaiset ovat kohdanneet Baltian kautta tulleet esigermaanit nimenomaan Suomessa jo 2800- 2200 eaa. aikana, siihen viittaavat mm. myös vanhimpien lainasanojen ajoituskin

Ne jotka väittävät lainasanojen tulleen balttien kielestä suomeen n. ajanlaskun vaihteen aikana, ihmettelevät mm. *nykybalttilaisten kielten klusilien, vokaalien pidentymiä, diftongien jne. ongelmia*, joita ei yritetäkään selvittää. Tilanne on vaikea, koska ne peräytyvät alkuperäiseen suomenkieleen mm. Baltiassa, jossa ei silloin vielä ollut edes baltinkieltä. Ongelma on myös miten sijoitetaan ajallisesti baltin ja - germaanikielten vaikutus itämerensuomenkieleen, ja miksi suomen kielessä on niin paljon samoja sanoja baltin kanssa. **Ja ongelma miksi näitä suomen sanoja on jäänyt Baltian alueen väestölle**, jossa on suomensanojen lisäksi paljon esigermaanin lainasanoja (*nekin baltinkielessä substraatteja*). Lisäksi lievempänä ongelmana on Baltian väestön slaavilaisten sanojen suuri määrä, jotka ovat baltin kielen nuorinta kerrosta, joka sotkee vanhimpien kielten vaikutusta balttiin, koska rekonstruointi menetelmä ei tunnista n. 400- 800 jaa. tapahtunutta **kielenvaihto tosiasiaa.**

Kielen vaihto on mahdollista:

Amerikan ja Australian esimerkit selvästi näyttävät, että monet alkuperäiset kansat ovat vaihtaneet kielensä englantiin, espanjaan, portugaliin. Tämän tuloksena monet alkuperäiset kielet ovat kutistuneet, ja monet ovat jo kuolleet.

A. Marcantonio 2002 (mm. Kaltio 2004)

On ollut aikaisemmin varsin vaikea ymmärtää, että Baltin väestön kieli on vaihtunut, siihen on tarvittu aikaisemmin arkeologien tietoa ja sen varmistamiseksi geneettistä tietoa. Kielitiede ei ole pystynyt selvittämään kielenvaihtoa edeltänyttä aikaa. Kielitiede ei ole pystynyt selvittämään, että Baltian alkuperäisasukkaita ovat olleet suomensukuiset väestöt. Eikä sitä, että vasta ajanlaskun jälkeen Baltian ympäristöön tulleet slaaviväestöt ja niiden kontaktit ovat olleet niin voimakkaita määrällisesti, että balttilaisten kieli on vaihtunut.

Tämä balttikielen sananselvitys - etymologia ei selviä kielitieteen yleisesti käyttämällä

rekonstruointi menetelmällä, koska baltin kieltä ei ollut ole ollutkaan silloin kun em. suomen ja esigermaanin sanat ovat olleet **Baltian alueen suomensukuisen väestön käytössä**, siis huomattavasti ennen ajanlaskun vaihdetta.

Suomen kielen ja yleisen kielitieteen tutkija;

Vanha traditionaalinen su - kantakielen rekonstruointi ei ole tieteellisesti pätevä.

Lopuksi voin vain todeta kielitieteilijänä painotan sitä, ettei **lingvistiikka** voi olla ottamatta huomioon "**sisar**"-**tieteittensä tuloksia**. Nykyisin tämä on vielä entistä tärkeämpää, sillä nämä tieteet perustuvat nykyisin kohtalaisen luotettaviin analyysimenetelmiin (kuten hiiliajoitus-menetelmä arkeologiassa), **toisin kuin vertaileva kielitiede, joka perustuu vanhanaikaiseen ja epärealistiseen kielen kehityksen malliin sekä vanhoihin kielitieteellisiin periaatteisiin**, jotka myös moderni lingvistinen tutkimus on todistanut vääräksi.

Angela Marcantonio Rooma (Kaltio 2/2004)

<http://www.kaltio.fi/vanhat/indexbac9.html?364>

Koska varsinkin nykyisin tiedetään mm., että maanviljely on tullut siitepölytutkimusten mukaan Suomeen jo 2800- 2200 eaa. ja että maanviljelyn vanhimmat lainasanat suomeen ovat peräisin vanhemmalta ajalta kuin 2000 eaa. (Häkkinen, Nykysuomen etymologinen sanakirja 2007) ja, kun tiedetään, että vasarakirveskulttuurit olivat esigermaanikielisiä ja toivat maanviljelysanojen mm. *kaski* sekä puunkaatoon sopivat välineet *kirveet ja taltat*.

Tätä esigermaanikosketusta todentaa mm. Museoviraston / Kansallismuseon pääluettelo nro -löydöt ja ajoitukset vasarakirveskulttuurin n. 2200 eaa. ajalle, esimerkkinä Perho Liukon kylä, kivinen kourutaltta, nro 27303, Timo Jussila. Kivityökalu on kaskiviljelyn aikainen puunkatkaisu taltta, myös veneenkoverrukseen käytetty taltta. Lisäksi useita muita **Liukon-paikannimisiltä alueilta löytyneitä ja tässä tutkimuksessa mainittuja löydöksiä, **vasarakirveskulttuurin** aikaisia kirveitä ja talttoja (*alla*).**

Suomeen tullut esigermaanin maanviljelyä levittäneet Baltiasta tulleet miesryhmät (*liuta-miesryhmiä*) on välittänyt Suomeen esigermaanin lainasanoja.

Tämä varmistuu kun tiedetään, että **vasarakirveskulttuuri levisi Suomesta Ruotsiin** (Huurre). Ja kun vielä tiedetään, ettei **ruotsin- tai baltin kielessä ole iu- diftongia**, on ko. diftongi- lainasanojen täytynyt tulla suomen kielen jo huomattavasti aikaisemmin, esigermaanisen kosketuksen /-assimiloitumisen välityksellä.

Täten on todistettu, ettei väite mm. balttilainojen maanviljelytermeistä suomen kieleen ole voinut tapahtua ollenkaan (*vannas, kirves, ruis jne.*), koska ne ovat esigermaanikielestä sinne jo aikaisemmin tulleet ja Baltiassa suomenkielistyneitä sanoja (*liuta- liuko*).

Baltiasta Suomeen tulleet, alkeellisen maanviljelyä levittäneet **vasarakirvesryhmät (*liuti** > *liuta*)** olivat silloin vielä Baltian suomensukuista väestöä, joilla oli jo esigermaanin sanastoa, maanviljelysanaston lainasanoja käytössään. Nämä ryhmät toivat ko. iu- diftongin sisältäviä sanoja

Suomeen, Baltian kautta. Ja mm. siksi, **suurin osa baltinkielen suomensukuisista sanoista** (joita on n. 400-600) on alkuperäisen **Balttiväestön eli suomen sanojen jäänne (substraatti) balttoslaavilaiseen nykykieleen.**

Nykyinen balttoslaavin - kielinen väestö on pääosin geneettisesti alkuperäistä suomensukuisen väestöä (ks. mm. Savontaus genetiikka). Nykyiseen balttoslaavin - kieleen on tämän vuoksi jäänyt sitä paljon vanhemman **suomenkielen sanoja** ja myös alueelle n. 2800 eaa. maanviljelyn tuoneiden vasarakirveskulttuurien - **esigermaanien lainasanoja.**

Silloin mm. edellä mainittu **kirves** sana on suomenkieleen esigermaaneilta lainattu (*kirves sana on yksi niistä n. 500 sanasta, joita mainitaan usein virheellisesti balttilainaksi suomalaisille, tämä sana on myös jäänne suomenkieliseltä ajalta nykybalttiin - substraatti*).

Traditionaalinen malli ja rekonstruointi:

Tutkija A. Marcantonio suomalaiskielten **traditionaalisesta tutkimusteoriasta:** Traditionaalinen uralilainen teoria olettaa, että moderni suomalais-ugrilainen / uralilainen kansa tuli idästä, minne heidän alkukotinsa on teoreettisesti sijoitettu, ja että he vaelsivat länttä kohti puun oksien tapaan haarautuen. Tämä traditionaalinen malli myös olettaa, että kieli on sama kuin etninen ryhmä. Toisin sanoen, jos joku puhuu uralilaista kieltä, täytyy hänen myös kuulua alun perin uralilaiseen etniseen ryhmään. Kuitenkaan tämä ei välttämättä ole totta.

Rekonstruktio menetelmästä: Rooman yliopiston suomalaiskielten tutkija A. Marcantonio arvostelee sanojen rekonstruktio menetelmää tarkemmin seuraavasti:

Monet kielitieteilijät, itseni mukaan lukien, uskovat, että tämä epärealistinen, vanhentunut malli pitäisi hylätä tai ainakin sitä pitäisi käyttää yhdessä enemmän realististen kielten levämis- ja kehittymismallien kanssa. Lisäksi pelkästään kielitieteellisen tutkimuksen välityksellä emme pysty jäljittämään kielten / kansojen alkuperää kauas historiaan.

*Itse asiassa pelkkä **rekonstruoitu kantakieli** kertoo meille **vain vähän** oletetun kielen/perheen/yhteisön iästä sen vuoksi, että rekonstruktiot (sanojen, äänteiden, kieliopin) eivät ole muuta kuin abstrakteja malleja, jotka auttavat meitä kuvaamaan havaitsemiamme samankaltaisuuksia kielten välillä jotensakin systemaattisella tavalla. **Süispä näitä kielitieteilijöiden kehittämiä malleja ei pystytä ajoittamaan.***

*Jos yhdistämme nämä tosiseikat, **on järkevää olettaa, että Baltian rannikon aikoinaan asuttaneet kansat ovat nykysuomalaisten ja muiden suomensukuisten kansojen esi-isiä.** On myös järkevää olettaa, että he liikkuivat etelästä pohjoiseen seuraten jääpeitteen vetäytymistä noin 15 000 - 10 000 vuotta sitten. Tämä onkin itse asiassa uusi perusidea. Perinteiset tutkijat ovat esittäneet, että ei ole olemassa keinoja saada selville, puhuivatko nämä vanhat paikalliset balttilaiset kansat jotain **kantauralin** (itämeren- suomensukuista) muotoa.*

<http://www.kaltio.fi/vanhat/indexbc6d.html?323> Angela Marcantonio 2002

(Kaltio 2/2004)

PS. Baltian väestö on puhunut aikaisemmin suomensukuisia kieliä ja Baltian väestön myöhempi kielenvaihto on tosiasiaa (SL). Sitäpaitsi on hyvin tiedossa, että Liettuan pohjoisosien suomensukuisten kielenvaihto on vasta nyt päättymässä. Ja on historiallista näyttöä siitä, että myös Liettuan väestö on ollut suomensukuista. Itämerensuomenkielen taitajia on ollut

Baltiassa 2000- luvulle saakka, vaikka nyt jo viimeiset **Riianlahden etelärannikon** suomensukuisten kielten puhujat ovat loppumassa. (*Jurmala on ollut kokonaan suomesukuisten vanhaa aluetta ja kuten myös koko Liivinmaa*)

On historiallinen tosiasia, että suomensukuisten - ja kielisten väestöjen asuma-alueet ovat olleet jatkuvasti supistumassa alkaen indoeurooppalaisten maanviljelijöiden tulosta kampakeramiikan metsästäjien alueille. **Siitä alkaen suomensukuisten ns. kieliraja siirtynyt pohjoisemmaksi**, niin Mustanmeren- Alppien välisiltä alueilta alkaen ja sitten myöhemmin myös Baltiassa, Venäjällä kuin Skandinaviassa.

Mutta ko. asukkaiden suomensukuinen - alkuperäinen geenistö on olemassa vahvan nuoremman slaavilaisen genetiikan ohessa.

Ks. evidenssiä: mm. M- L. Savontaus et.al. 2006 geenitutkimus, maininta; balttilaiset- liettua- ja latvialaiset ovat puhumansa kielen vaihtaneita suomensukuisia (ks. alla oleva suomensukuisten jatkuvuusteoria ja - alkuperätutkimus).

Lainasanojen suunta on suomen kielestä baltin kieleen ja esigermaanista suomeen ja sitten balttiin (Seppo Liukko).

Ketju on nykybaltissa kronologisesti seuraava: vanhimmat alkuperäiskielen eli suomensukuisten kielten sanoja, esigermaanin (*varahaiskantagermaani*) sanoja ja nuorimpana slaavin kielen sanoja, joista on muodostunut baltin nykyinen kieli.

Tämä yllä esitetty laaja yhdistelmä faktoja todistaa myös sen, että vanhimmat germaanisperäiset lainasanat ovat tulleet Suomeen suoraan maanviljelyä levittäneiden esigermaanien taholta, eikä silloin ole mitenkään mahdollista, että ne olisivat tulleet Skandinavian kautta, mm **iu- diftongi** on tästä todisteena.

Tämä siirtymä n. 2800- 2200 eaa. Suomesta Ruotsiin on arkeologien toteama, mm. Matti Huurre (9000 vuotta Suomen Esihistoriaa, 2004:72) toteaa, että **vasarakirves- eli nuorakeramiinen kulttuuri on siirtynyt Skandinaviaan Ruotsiin Suomen kautta** (*silloin ei vielä Baltteja - baltinkielisiä tai Ruotsia - ruotsinkielisiä ollutkaan, ks. koska baltinkieli ja ruotsinkieli ovat syntyneet vasta n. 600 jaa.*).

Baltteja tai tarkennettuna nimenomaan baltinkielisiä ei nuorakeramiikan aikana vielä Liettuassa ollut, koska koko Baltia on ollut silloin suomensukuisten asuttamaa (*genetiikka*). Balttilaiset ja baltinkieli ovat myöhäisempää tapahtumaa. Balttilaisille on tapahtunut slaavin vaikutuksesta kielenvaihto suomalaiskielistä (ism.) balttin kieleksi, jossa on suomen- ja esigermaanin lanasanoja (*ajalta ennen slaaveja*).

Baltinkielessä olevat lainasanat ovat jääne suomalaiskielistä ja esigermaanista, uudemmat ovat n. 400- 800 luvun slaavin kielestä. *Muinaisbaltin kieli on muotoutunut vasta n. 400- luvun jälkeen.* Seppo Liukko

Vanhimpien baltin- ja suomenkielen sanojen alkuperästä ja kielenvaihtoista Euroopassa neoliittisen vallankumouksen seurauksena.

Aluksi selvitys Nauhakeraamisen kulttuurin - maanviljelyn ja indoeurooppalaisen kielen - saapumisesta suomensukuisten kielten laajalle alueelle, eli Kampakeramiikan metsästäjien alueelle:

Maanviljely ja indoeurooppalainen kieli saapuivat samanaikaisesti metsästäjien alueelle (Renfrew):

Kuten aikaisemmin olen todennut, baltinkielen vanhimmat sanat ovatkin alkuperäisiä esi-varhaiskantasuomen kielen sanoja ajalta jolloin balttilaiset olivat vielä suomensukuisten kielten puhujia (metsästäjiä). Vanhimpia baltin sanoja ovat tässä em. suomensanojen lisäksi, vanhimmat maanviljelyn termit, jotka ovat **(esi- tai varhaiskanta-) germaanikielen lainasanoja** (*eli vanhimpia indoeurooppalaisia sanoja*), joita löytyy vielä huomattavissa määrin, niin nykyisessä baltin- kuin myös suomenkielissä.

Osa - III

Suomensukuisten väestöjen jatkuvuusteoria jääkauden maksimista alkaen (n. 16.000 eaa.)

Suomensukuisten jatkuvuusteoria kuvaavat kuvat:

Kaksi veistosta - ikäero 5000 vuotta (alla)

1. Jääkauden maksimista suomensukuisten Kalevalaiseen aikaan

Kuva 1:

Veistos nimeltään jatkuvuusteoria, jääkauden maksimista ([Continuity theory from The Ice Age / LGM](#)) 17.000 eaa. alkaen suomensukuisten väestöjen jatkumo Suomessa ja Euroopassa nykyaikaan saakka.

Jääkausi - jatkuvuusteoria veistos, symbolisen Kalevala - veistoskirjan /- eepoksen oikealla sivulla on nähtävissä kiviikauden suomalainen. Veistoksen suunnittelu Seppo Liukko ja Taisto Rauta. Yllä oleva pronssiveistos on valmistunut vuonna 2000/ tekijä Taisto Rauta. Kuva Seppo Liukko.

2. Comb Ceramic from Finland 5000 years ago

(See; [The National Board of Antiquities, in Finnish Museovirasto](#)):

**Kuva 2: Suomessa
kampakeraamian aikana
valmistetun idolin ikä on 5000 -
vuotta. Kuva Seppo Liukko**

Kivikauden ihmisen tekemä veistos on ns. tyypillisen kampakeraamian ajalta Vantaan Tikkurilasta.

Stenkullan hiekkainen etelärinne sijaitsi silloisen merenlahden rannalla.

Se oli sopiva hylkeenpyyntiin ja lämmin kivikauden asuinpaikka.

Lämpötila oli vielä tuolloin n. 2 astetta nykyistä vuotuista keskilämpötilaa korkeampi.

Jääkauden jälkeinen maan- nousema on sen jälkeen ollut n. 28 metriä.

Katso ([Kampakeraamikka](#),
[Museovirasto](#))

Kuva: Vantaan Sanomat

Kivikauden aikainen "veistos" idoli Suomesta Vantaalta. Veistoksen ikä on 5000 vuotta, se on Pohjoismaiden vanhin ihmisen kasvoja kuvaava idoli ja löydetty Tikkurilan Satomäestä Stenkullan kampakeramiikan kaivausalueelta. Alueella on löydetty erittäin paljon kampakeramiikkaa, myös vuorikristallia ja meripihkaa. Asuntojen/kodan? kulmaseipäiden pyöreät maajäljet näkyivät hiekassa tummina n. 0.5m syvyydessä. Stenkullan kampakeramiikan alueella on asustanut jopa 500 ihmistä kampakeramiikan aikana n. 3000 eaa. alkaen. Allekirjoittanut Seppo Liukko oli ko. kaivauksissa "vapaaehtoisena" 1990. Museoviraston ja Heurekaan teettämien kaivausten valvoja ja arkeologiasta vastaava tutkija oli Jan Fast.

Tikkurilan kampakeramiikan idolista lisää: Kansallismuseon / [Museoviraston info tästä](#)

Suomalaisten esihistorian perusteita:

Eurooppalaisten suomensukuinen perimä?

Suomensukuisten väestöjen jatkuvuusteoria,

kirj. Seppo Liukko 1996 - 2009:

Suomensukuisten Jatkuvuusteoria [jääkauden maksimista](#) alkaen:
Europeans Continuity theory from [The Ice Age / LGM](#)
(or Uralic Continuity Theory):

ESIPUHE:

Euroopan suomensukuiset alkuperäisväestöt ja - alkuperäiskielet, ja miten ne määritellään.

Määrittelyn lähtökohta on jääkauden maksimin jälkeinen tilanne Euroopan Alppien pohjoispuolella (Weiksel - jääkauden maksimi LGM oli n. 20.000 - 16.000 eaa.).

Eurooppalaisten väestöjen alkuperän selvittämiseksi on tunnettava arkeologisten ja geneettisten / biologisten perusteiden mukainen looginen tapahtumaketju väestöliikkeistä kivikaudelta nykyaikaan saakka (SL).

Euroopan alkuperäisväestöt ja - kielet, perusmäärittely:

Euroopan Cromagnon -ihmisten alkuperäistä ennen jääkauden maksimia olevaa perimää eurooppalaisilla on n. 75%, myöhemmin Euroopan alueelle tulleiden genetiikkaa on maksimissaan 25% (S. Pääbo). Tämä on Euroopan geneettisen

tutkimuksen kannalta tärkein ja merkittävin perusasia, joka on tunnettava.

Euroopan Cromagnon - aurignac ja - gravette populaatiot ovat se vaaleaihoisten eurooppalaisten metsästäjien perusväestö, jota kutsutaan Euroopan alkuperäisväestöksi, ja jonka perimä vaikuttaa edelleen Eurooppalaisissa väestöissä suomensukuisten välityksellä.

Tähän alkuperäisväestöön on tullut ensimmäisiä muutoksia myöhemmin, vasta neoliittisen vallankumouksen alkuajoista 5500 eaa. alkaen, mutta kuten indoeurooppalaisen kielen leviämisestä voidaan havaita, ovat lähes kaikkien Eurooppalaisten alueiden väestöjen genetiikka näiden viimeisimpien vuosituhansien aikana kansainvaellusten vuoksi hyvin sekoittunutta.

Tämän vuoksi geneettinen tutkimus havaitsee nykyisten ihmisten kantavan monia erilaisia haplotyyppien ja niiden ryhmien pieniä eroja toisiin ihmisryhmiin verraten (markkereita /snipejä), mutta edelleen on hieman ongelmia miten saatuja tuloksia tulkitaan.

Nykyisen väestögenetiikan mittausten ymmärtämiseksi ja selvittämiseksi **on kuitenkin tiedettävä esihistorian väestöliikkeet jääkauden maksimista alkaen ja se yksinkertainen totuus, että 75% nykyeurooppalaisten alkuperästä on Euroopan Aurignac- /Gravette- Cromagnon alkuperää, joka on peräisin ajalta ennen jääkauden maksimia.**

Tämä väestö on ns. Euroopan alkuperäisväestöä.

VÄITE:

Nykytiedon perusteella ja useiden viimeaikaisten uusimpien suomensukuisten jatkuvuusteoriaan liittyvien ja sitä sivuavien tutkimuksien perusteella on mahdollista rakentaa hypoteesi, että suomensukuiset ovat todennäköisesti Euroopan alkuperäisväestöjä ja nimenomaan *ko. Cromagnon* - metsästäjäväestöjä ***geneettisesti, biologisesti ja arkeologisesti niin***, voidaan myös väittää, että **suomensukuiset ovat suoraa jatkumoa em. Cromagnon (suurriistan-) metsästäjille.**

Laajempi perustelu ko. asiasta alla olevassa selvitystekstissä (SL).

Suomensukuisten jatkuvuusteoria alkaa n. 18.000 eaa. alkaen. Suomensukuiset ovat asuttaneet Alppien pohjoispuolista aluetta aluksi suurriistanmetsästäjinä ja n. 11.- 12.000 eaa. alkaen "pien-" riistanmetsästäjinä.

Myöhemmät kivikauden lopulla neoliittisen vallankumouksen aikana (n. 5500 eaa. alkaen) tapahtuneet genetiikan muutokset ja suuret kielenvaihdot Euroopassa ovat tapahtuneet nimenomaan tälle suomensukuiselle metsästäjäväestölle.

Suomensukuisten väestöjen elinkeino vaihtui n. 5500 eaa. alkaen maanviljelyyn hyvin hitaasti, sillä metsästys liittyi vielä pitkään ko. väestöjen elinkeinoihin maanviljelyn rinnalla. Maanviljelyelinkeino kieli oli nimenomaan maanviljelyn mukana levinnyt indoiranilainen /arjalainen/ indoeurooppalainen kieli, joka muutti ko. metsästäjien puhumaa kieltä maanviljelytermien ja muutoinkin uusien lainasanojen muodossa. Aluksi suomensukuinen väestö oli kaksikielistä, kunnes useiden sukupolvien jälkeen kieli vaihtui, ja suomensukuisten ääntämisvirheiden vuoksi syntyi uusi murre ko. alueelle, josta muodostui myöhemmin esim. esigermaaninen kieli, myöhemmin toisilla alueilla mm. slaavi ja baltti.

Kielenvaihtoa ei tapahtunut Euroopan pohjoisalueilla esim. Suomi ja Viro. Tämän asian laajempi selvitys löytyy artikkelissa [Liukko- nimen esihistoriaa](#) (kirj. Seppo Liukko), joka perustelee kielenvaihtoja ja vasarakirvesgermaanien *liuti-* joukkojen levittämän maanviljelyn ja maanviljelykielen indoeurooppalaisen germaanikielen merkitystä mm. Balttiaan, Viroon ja Suomeen.

Kielet - ja genetiikka liittyvät toisiinsa, mutta miten? Kielenvaihdon merkitys:

Maanviljelyn ja indoeurooppalaisen kielen saapuminen ovat sekoittaneet Euroopan genetiikka- ja myös alkuperäisten kielten karttaa, niin paljon, että tästä ajasta taaksepäin tutkiminen on erittäin vaikeaa. Hypoteesi Euroopan väestöliikkeistä, väestöjen genetiikan- tai kielen muuttumiseen onkin tehtävä arkeologisten ja geneettisten faktojen pohjalta. Silloin on edettävä ajassa eteenpäin ymmärrettävästi eli esihistoriasta loogisen kehityksen kautta nykypäivään.

Kielitieteessä ongelma näyttää olevan rekonstruktioit nykyajasta taaksepäin, koska tämä menetelmä ei tunne tai ei paljasta esim. kielenvaihtojen mahdollisuutta ja niiden merkitystä (Prof. P.Saukkonen, A. Marcantonio).

Kielitieteen mahdollisuudet määrittää, mitä kieltä ko. arkeologiset kulttuurit ovat puhuneet ovat rajalliset. Kielitiede ulottuu tunnetusti tieteellisenä välineenä (eksaktisti) korkeintaan vain n. 6000 vuotta vanhaan historiaan (R. Grunthal). Ja kuitenkin juuri n. 5500- 3000 eaa. tapahtuivat Euroopassa kaikkein merkittävimmät kielenvaihdot, jotka olisi otettava merkittävänä seikkana huomioon.

Suomensukuisten jatkuvuusteorian lähtökohdat ovat jääkauden maksimin ajoissa, joka on jo **niin kaukaisessa ajassa ettei sellaista** kielitiede voi perustella ainakaan rekonstruktio menetelmällä, siksi jatkuvuusteorian jääkaudesta alkaen todistaakin pääasiassa useat eri arkeologian ja genetiikan / biologian tutkimustulokset.

Kielenvaihto olisi kielitieteen kannalta kaikkein merkittävin asia, koska vain sen perusteella voi ymmärtää miten suomensukuisten jatkuvuusteorian mukaiset tapahtumat todellisuudessa ovat kehittyneet Euroopassa.

Esittelen tässä artikkelissani viimeisimpiä tutkimustietoja (alla), jotka kaikki ovat evidenssiä ko. suomensukuisten jatkuvuusteorialle jääkauden maksimista alkaen n. 16.-18.000 eaa. alkaen (SL).

Väite; suomensukuiset ovat Euroopan alkuperäisväestöjä

Useiden erilaisten arkeologisten ja geneettisten (poikkitieteellisten) tutkimusten perusteella on mahdollista väittää, että suomensukuisten täytyy olla Euroopan CroMagnon - ihmisten jatkumo jääkauden jälkeisenä aikana, ainakin Alppien pohjoispuolisilla alueilla. Suomalaisilla on nykyäänkin eniten CroMagnon aurignac- / gravette- ihmisen haploryhmään kuuluvia geenejä Euroopassa. Nykyihmisen Cromagnon *aurignac ja gravette* populaatiot ovat saapuneet Eurooppaan ennen jääkauden maksimia n. 38.000 - 22.000 eaa. olevana aikana, Euroopan Veiksel - jääkauden tundra-alueiden suurriistaa metsästäen.

Tutkimusten perusteella suomensukuiset ovat olleet olemassa jo jääkauden maksimin jälkeisinä suurriistan- metsästäjinä, koska näiden aikojen arkeologisten kulttuurien väestöä on levinnyt Keski-Euroopasta jäänsulamisen vauhdilla kohden pohjoista, tästä on arkeologista ja geneettistä näyttöä. Suomensukuisilla, myös virolaisilla ja balttilaisilla on em. suurriistanmetsästäjien haploryhmän markkereita eniten Euroopassa ja arkeologisesti on todettu, että em. suomensukuisten siirtymää on tapahtunut Ukrainan - refugista, Keski-Euroopan laajoille alueille ja sieltä n. 10 - 11.000 vuotta sitten Kundan - kulttuurista Suomeen.

Suomessa Lahden Ristolan ja Orimattilan n. 8700 eaa. olevilta löytöpaikoilta löydettyjen arkeologisen aineiston osoittaessa, että siirtymä Suomeen on tapahtunut em. jatkuvuusteorian mukaisesti jääkauden maksimin jälkeisen suomensukuisten laajan alueen pohjoisimmasta osasta, Kundan - kulttuurista (*mm. meripihka*).

Suomensukuisten alkuperän osoittavat ne geneettiset ja arkeologiset tutkimukset, joissa todetaan suomensukuisten olevan peräisin näiltä suurriistan metsästäjien alueilta, jotka olisivat olleet myös *suomensukuisten kielten aluetta*. Väestö olisi siirtynyt Suomen alueelle jääkauden maksimin jälkeisenä suorana jatkumona em. Ukrainan- Hampurin- Svidryn ja Kundan – kulttuurien kautta ([suomalaisten jatkuvuusteoria](#)).

Tämä siirtymä on tapahtunut Suomenlahden yli n. 10.700 vuotta sitten. Kun Museovirasto lisäksi toteaa, että suuri osa vanhoista suurriistanmetsästäjien alueesta on vanhaa kampakeraamiikan aluetta 5000 eaa. – 2500 eaa. aikana, jota on sanottu

olleen suomensukuisten kielten aluetta Itämereltä – Uralille ([kampakeramiikka](#), [Museovirasto](#) ja ks. myös kielenvaihto; balttilaisilla aikaisemmin ollut suomensukuinen kieli, koska heillä on lähes samanlainen suomensukuisten perimä (y - *krom. N3 / Tat-C*), Savontaus 2006.

Väite; Suomensukuisten kielet ovat Euroopan alkuperäiskieliä, jääkauden maksimista alkaen:

Suomensukuiset kielet olivat muodostuneet jääkauden maksimin Ukrainan refugin n. 4-8.000 vuoden yhdessäolon aikana. Suomensukuiset kielet ovat muodostuneet Cromagnon suurriistanmetsästäjien Ural- kielestä, joka oli parhaan elinkeinon vuoksi prestiisikieli jääkauden maksimin aikana. Suomensukuiset kielet ovat Euroopan alkuperäiskieliä, ja ovat olleet niitä laajalla- alueella Atlantilta - Uralille, aina neoliittiseen vallankumoukseen saakka. Vielä kampakeramiikan aikana 5000- 3000 eaa. aikana suomensukuisten kielten alueena oli tämä kampakeramiikan laaja- alue. Tämä alue oli hitaasti supistumassa, kuten alla olevasta Mc Evedyn 1967 kartasta on havaittavissa, tilanne n. 4500 eaa. Keski- Euroopassa Alppien pohjoispuolinen alue.

Jääkauden jälkeisen (n. 16.000 eaa. alkavan) jatkuvuusteorian mukaisten suomensukuisten - ja kielisten metsästäjien kielenvaihto maanviljelykieleen, indoeurooppalaisiin kieliin tapahtui vasta n. 5500 eaa. alkaen.

Mc Evedy kartta v. 1967:

Suomensukuisten (Finns) laajan- alueen eli kampakeramiikan suomensukuisten kielten alueen supistuminen n. 4500 eaa. alkaen.

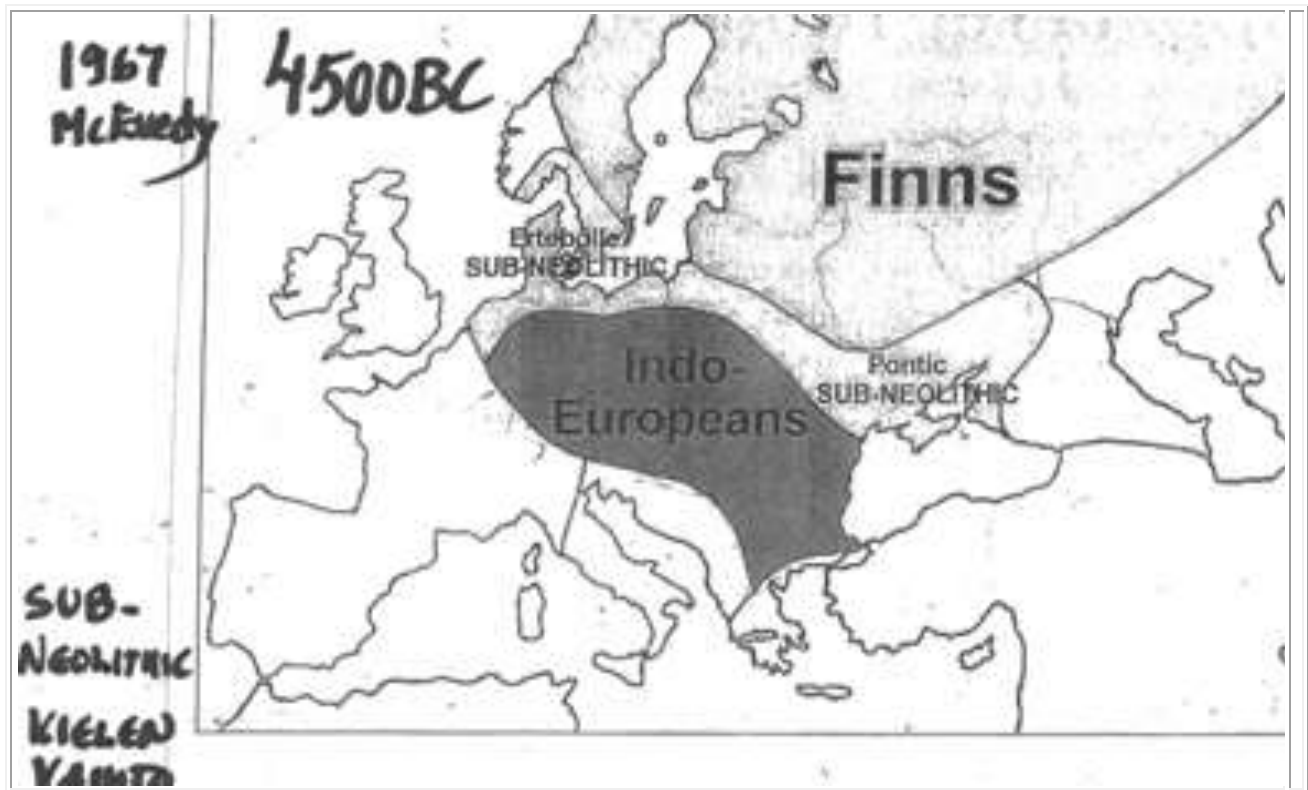
Maanviljely levisi Eurooppaan indoeurooppalaisten väestöjen saapuessa Euroopasta kaakkoon (Indo-) ovelta Anatolian - Iranin alueilta (Collin Renfrew).

Tämän neoliittisen invaasion nimenä oli vasarakirves- nuorakeraamisen kulttuuri (mm. vasarakirveet ja tasapohjaiset keramiikka astiat), joka assimiloitui suomensukuisten metsästäjien kanssa. Indoeurooppalaisia maanviljelijöitä saapui vain n. 10- 35 %, alkuperäisasukkaiden määrästä (suomensukuisia on geneettisesti n. 65- 90% alueesta riippuen).

Keski- Euroopan alueen suomensukuisille metsästäjäväestöille tapahtui samanaikaisesti elinkeinonvaihto maanviljelyyn ja kielenvaihto indoeurooppalaisiin kieliin (geenit vaihtuvat vain saapujien määrän verran, vrt. mm. 1500- 1900- luvulla tapahtunut Etelä - Amerikan intiaanien kielenvaihto espanjaan /portugaliin).

Indoeurooppalaiset kielet muotoutuivat suomalaiskielten ja indoeurooppalaisten kielten "yhdessäolosta" aluksi germaanikieliksi etelästä alkaen.

Suomensukuisten kielenvaihto Keski- Euroopan alueella:

Kartan selitys:

Mc Evedy kartassa eteläisimpänä ovat n. 4500 eaa. Indoeuropeans- väestöt, alkuperältään, suomensukuisia kieliä puhuneita metsästäjiä, jotka olivat assimiloituneet indoeurooppalais-kielisten, Indoeuroopan alueelta saapuneiden maanviljelijöiden kanssa.

Metsästäjät vaihtoivat kieltä elinkeinon vuoksi ja muuttuivat (assimiloituivat) indoeurooppalais-kielisiksi väestöiksi. (*geenit eivät kielenvaihdossa muutu, ne säilyvät yllä mainitussa suhteessa edelleen*).

Välissä olevalla (Pontic sub-neolithic ja Ertebølle sub-neolithic) alueella oli vielä silloin sekakielisiä (molempien suomalais- indoeurooppalaisten kielten hallitsijoita).

Pohjoisimpana yllä olevan kartan Finns- alueella 4500 eaa. olivat suomensukuisten kielten puhujat silloin vielä metsästäjiä, kun maanviljely levisi ko. alueelle, vaihtui myös Baltian ja Ruotsin väestöjen alkuperäinen suomensukuisten kieli indoeurooppalaiseen esigermaaniin. Ruotsissa myöhemmin kehittyi suomensukuisten kielten vaikutuksesta ns. pohjoisgermaani (mm. ruotsin- ja norjankieli) ja Baltiassa myöhemmin suomensukuisten kielten ja esigermaanikielen vaikutuksesta baltiksi, jossa on mukana osittain nuorempaa slaavin kieltä.

Suomensukuisten kieliraja on noussut jatkuvasti kuten tiedetään Itämeren ja Venäjän eteläosista jatkuvasti nykyaikaan saakka. Vain Viro ja Suomi sekä osia Venäjän (Ruotsin-Norjan) pohjoisosista on vielä suomensukuisten kielten aluetta.

Etelässä ja lännempänä suomensukuisten alueet ovat nuorakeraamisen eli vasarakirveskulttuurien vaikutuksesta supistuneet em. kampakeramiikan alueelle. On hyvin yleisesti tiedossa (mm. Colin Renfrew), että neoliittisen vallankumouksen maanviljelyelinkeino ja sen indoeurooppalaiset *kielet siirtyivät Eurooppaan vasta ko. n. 5000 eaa. jälkeen*. Siksi on todennäköistä, että ko. suomensukuiset ovat olleet Euroopassa koko jääkauden maksiminälkeisen ajan, koska mitään arkeologista viitettä ei ole sellaisesta, että suomensukuiset olisivat tulleet Eurooppaan jostakin muualta ja esim. indoeurooppalaisten jälkeen.

Suomensukuiset ovat geneettisesti eniten Cromagnon ihmisiä Euroopassa. Tämän väestön voidaan katsoa olevan siten Euroopan Ukrainan refugissa syntyneen suomensukuisen lingua - franca kielen väestöä, jota voidaan siis geneettisesti kutsua suomensukuiseksi väestöksi. Tämän asian evidenssiä ovat mm. alla mainitut useat geneetikkojen /biologien ja arkeologien tutkimukset, joiden perusteella ko. *suomensukuisten jatkuvuusteoria* ja hypoteesi on rakennettu (SL). [Ks. myös artikkeli; Uutta tietoa suomensukuisten jatkuvuusteoriaa, koonnut Seppo Liukko.](#)

PERUSTELUT:

Geneettiset ja arkeologiset tutkimukset perustelevat suomensukuisten jatkuvuusteorian:

Euroopan alkuperäisväestöjä ovat toisaalta vaaleaihoiset suomensukuiset (*the Finns*) Alppien pohjoispuolella ja toinen "alkuperä" lähtee Alppien eteläpuolelta, jossa ns. Italian- Pyreneitten väestölinjat ovat yhtyneet ja liikkuneet pohjoiseen, tätä hypoteesia tukee aivan tuore New York Times` 13.8. 2008 julkaistu [hollantilainen tutkimus](#); että

Suomalaisista suurin osa polveutuu jo muinoin Suomen alueelle jääkauden jälkeen asettuneesta väestöstä ([Dr. M. Kayser, O. Lao* 2008](#))

*The map also identifies the existence of two genetic barriers within Europe. **One is between the Finns** and other Europeans. ...The other is between Italians and the rest. This may reflect the role of the Alps in impeding free flow of people between Italy and the rest of Europe."*

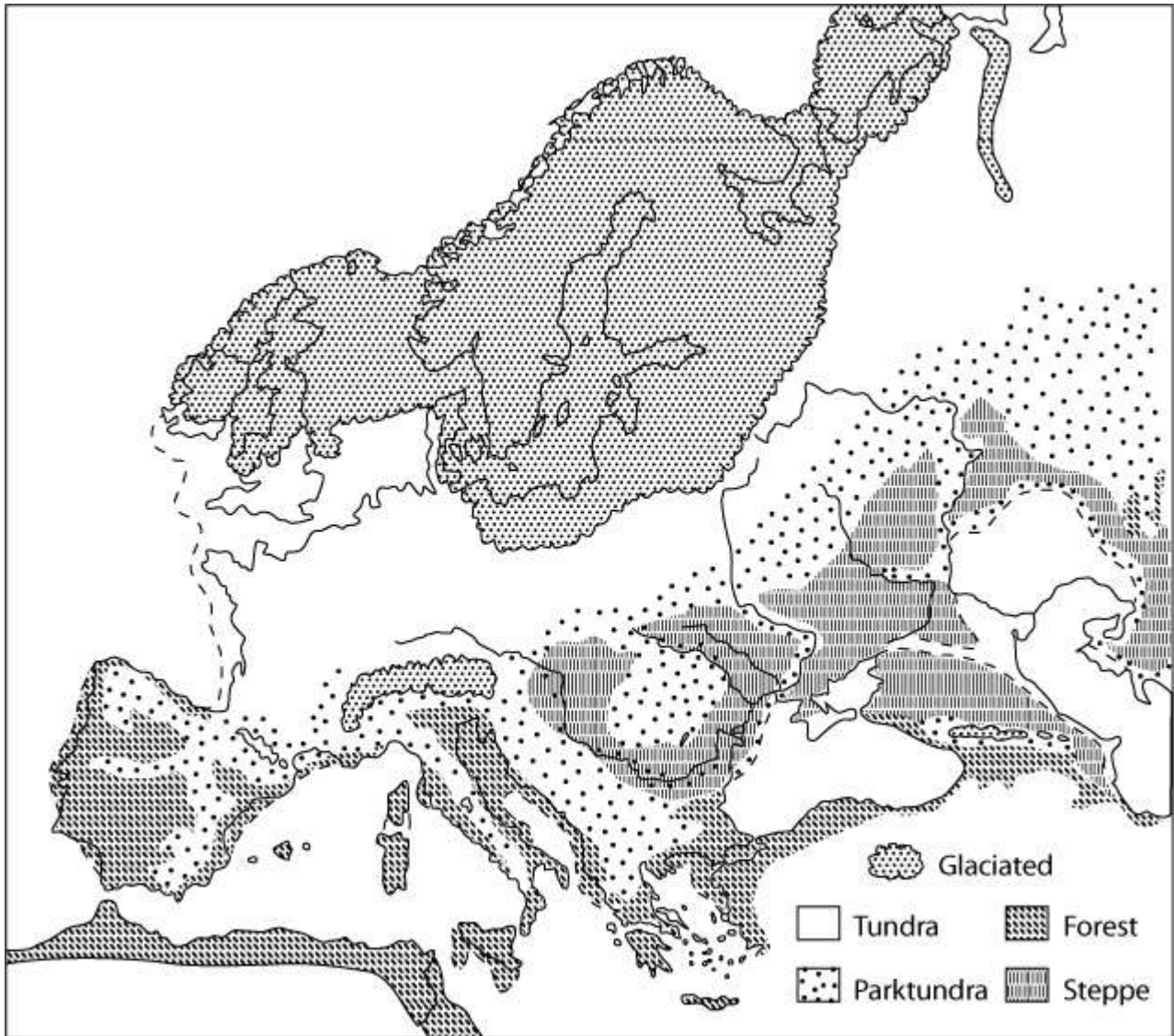
Edellä mainittu Kayser /Lao geneettisen alkuperän tutkimus osaltaan vahvistaa samalla vanhan suomensukuisten jatkuvuusteorian Euroopassa jääkauden jälkeisenä aikana laajalla -alueella ja sieltä Suomen alueelle n. 10.700 vuotta sitten.

”Suurin osa suomalaisista polveutuu jo muinoin Suomen alueelle jääkauden jälkeen asettuneesta väestöstä” (sic!). Suomensukuisten genetiikka peräisin Ukrainan - refugin suurriistanmetsästäjien Tat C pohjalta, suomensukuiset (*the Finns*) ovat pohjoisen Euroopan alkuperäisasukkaita (ks. alla, genetiikka, kohta 3).

Toisaalta arkeologisten tutkimusten perusteella on todettu, että Lahden /Orimattilan kivikautisilla alueilla asuneet ovat saapuneet arkeologisten vertailutietojen perusteella etelästä Kundan – kulttuurin suomensukuisten alueelta (Ks. mm. väitöskirja, Lahden Ristola ja Suomen varhaisin asutus jääkauden jälkeen, Hannu Takala 2004).

Nämä molemmat edellä mainitut tutkimukset tukevat toisiaan ja allekirjoittaneen jatkuvuusteoriaa. Tutkimuksien perusteella on, että Suomen alueelle tulleet ovat samaa suomensukuisten geneettistä jatkumoa Kundan - kulttuurin jälkeen. Kundan – kulttuurin suomensukuiset väestöt ovat pääosin niitä laajan alueen suurriistanmetsästäjien "tundraaaleaihoisia" jälkeläisiä, jotka ovat eläneet Alppien pohjoispuolisilla laajoilla - alueilla jääkaudenmaksimista nykyaikaan saakka Ukrainan refugista - Swidryn, Hampurin , Lyngbyn - Brommen jne. kulttuureista Kundan – kulttuuriin. Nämä suomensukuiset väestöt ovat asettuneet asumaan Suomeen kivikautisen Suomusjärven - kulttuurin alueelle n. 10.700 vuotta sitten ja ovat sen jälkeen jatkuvasti asuttaneet Suomen aluetta nykyaikaan saakka. **Tämä on se suomensukuisten jatkuvuusteoria.**

Hyvin suurella osalla Keski-Euroopan nykyisin alueella asuvista vaaleaihoisista väestöistä on suomensukuinen tausta. Näillä nykyisin germaani-, slaavi- ja balttikielisten alueilla asuvilla väestöillä on suurin osa (n. 75%) suomensukuisista alkuperää, koska suomensukuiset metsästäjä väestöt olivat vaihtaneet aikaisemman elinkeinonsa maanviljelyyn ja puhumansa ural - suomensukuisen kielensä maanviljelykieleen eli Anatolia - Intia- väliseltä alueelta peräisin olevaan indoeurooppalaiseen kieleen. Tämä metsästäjien elinkeinonvaihto ja kielenvaihto indoeurooppalaisiin kieliin on tapahtunut n. 5500 eaa. alkaneen neoliittisen vallankumouksen vaikutuksesta (C. Renfrew), silloin muodostuivat mm. germaaniset kielet (ks. tarkemmin alla oleva lähdeaineistoon perustuva hypoteesi).

Kuva. Frost 3

(Jääkauden maksimin aikainen tilanne- Euroopan asutus pääasiassa Ukrainan refugissa, kieli suomensukuisten /ural: SL)

Saman jatkuvuusteoria asian evidenssiä ovat myös Suomen alueen Joutsenon piiesinelöydöt 2008 Kriiska / Jussila. Suomessa olevilla väestöillä on ollut jatkuvat yhteydet edellä mainittuun eteläiseen laajaan jääkauden maksimin jälkeiseen suomensukuisten alueeseen (Arkeologiset kulttuurit /tässä Kundan - kulttuuri).

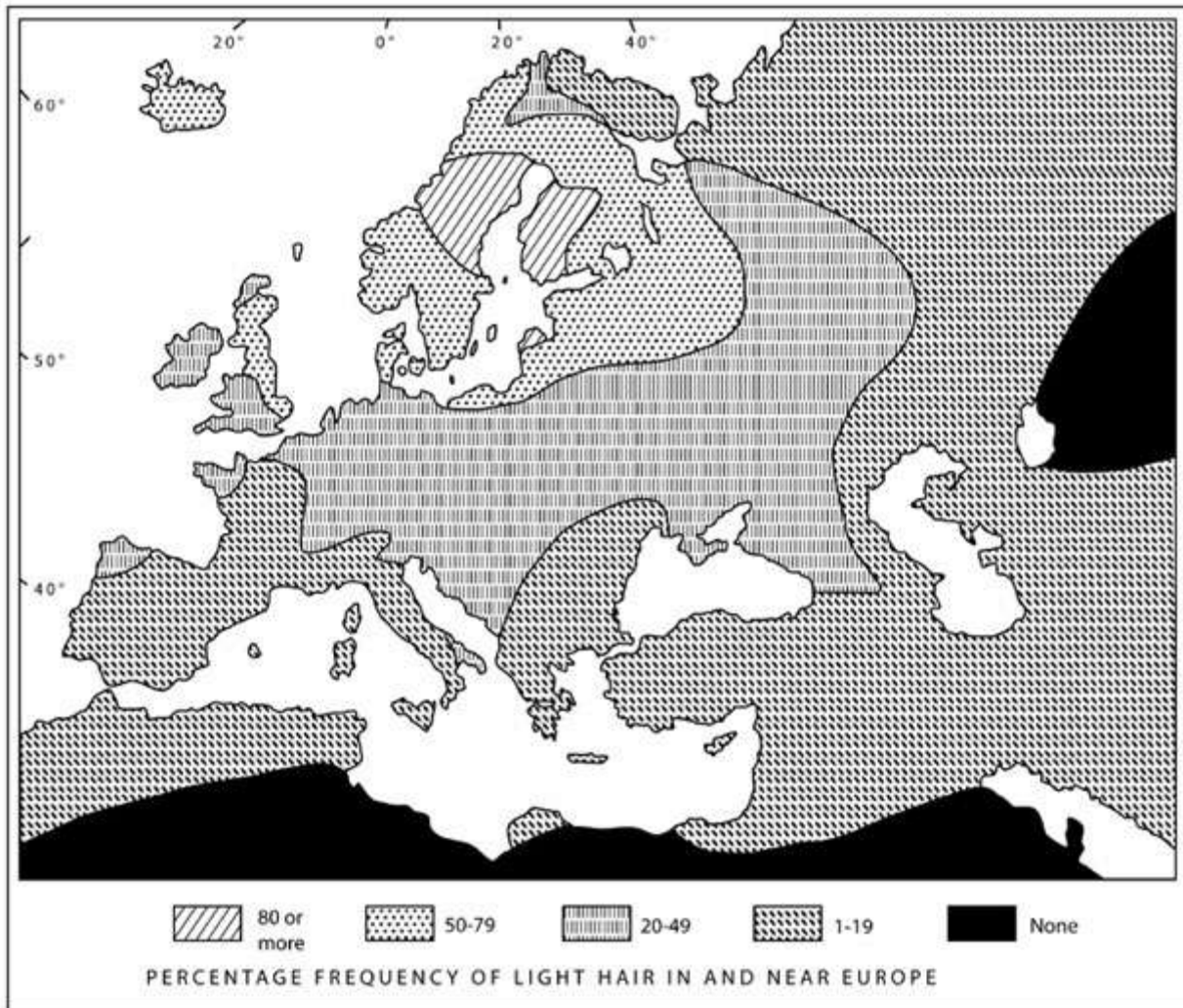
Biologinen- /geneettinen tutkimus perustelee suomensukuisten jatkuvuusteorian:

Myös vaalean ihmistyyppin leviämisestä on tehtävissä saman suuntaisia johtopäätelmiä.

Suomensukuisten vaalea iho, vaaleat hiukset ja vaaleat/siniset silmät laajalla - alueella Euroopassa ovat alkuperäistä suomensukuisten perimää. Suomessa on eniten vaaleahiuksisia ja vaaleasilmäisiä ihmisiä Euroopassa (ja koko maailmassa), koska vaalea iho, -silmät ja -hiukset ovat perintöä jääkauden ajoista. Biologisia tutkimustuloksia on ilmestynyt, jotka todistavat ikään kuin jälkikäteen, että suomensukuisten jatkuvuusteoria jääkauden maksimista on faktaa.

Juuri ilmestynyt tutkimus ja sen kartta Euroopasta osoittaa selkeästi, että suomensukuisten vaaleus on ulottuu vieläkin yli jääkauden maksimin jälkeiselle jäänjättöalueelle (ks. Jonathan Rees*, 2002, kartat; 1) vaaleasilmäisten alueet Euroopassa ja myös 2) Peter Frost 2006; [vaaleahiuksiset alueet Euroopassa](#)).

***Tutkimus 27.9.2002 Prof. Jonathan Rees, University of Edinburg (BBC News, WORLD EDITION):**
[*Researchers predict the last truly natural blonde will be born in Finland – the country with the highest proportion of blondes.*](#)

Kuva Frost 1

Nämä tutkijoiden kartat ovat toisiaan tukevia ja osaltaan vahvistavat allekirjoittaneen suomensukuisten vaaleaihoisten jatkuvuusteorian jääkauden maksimista alkaen.

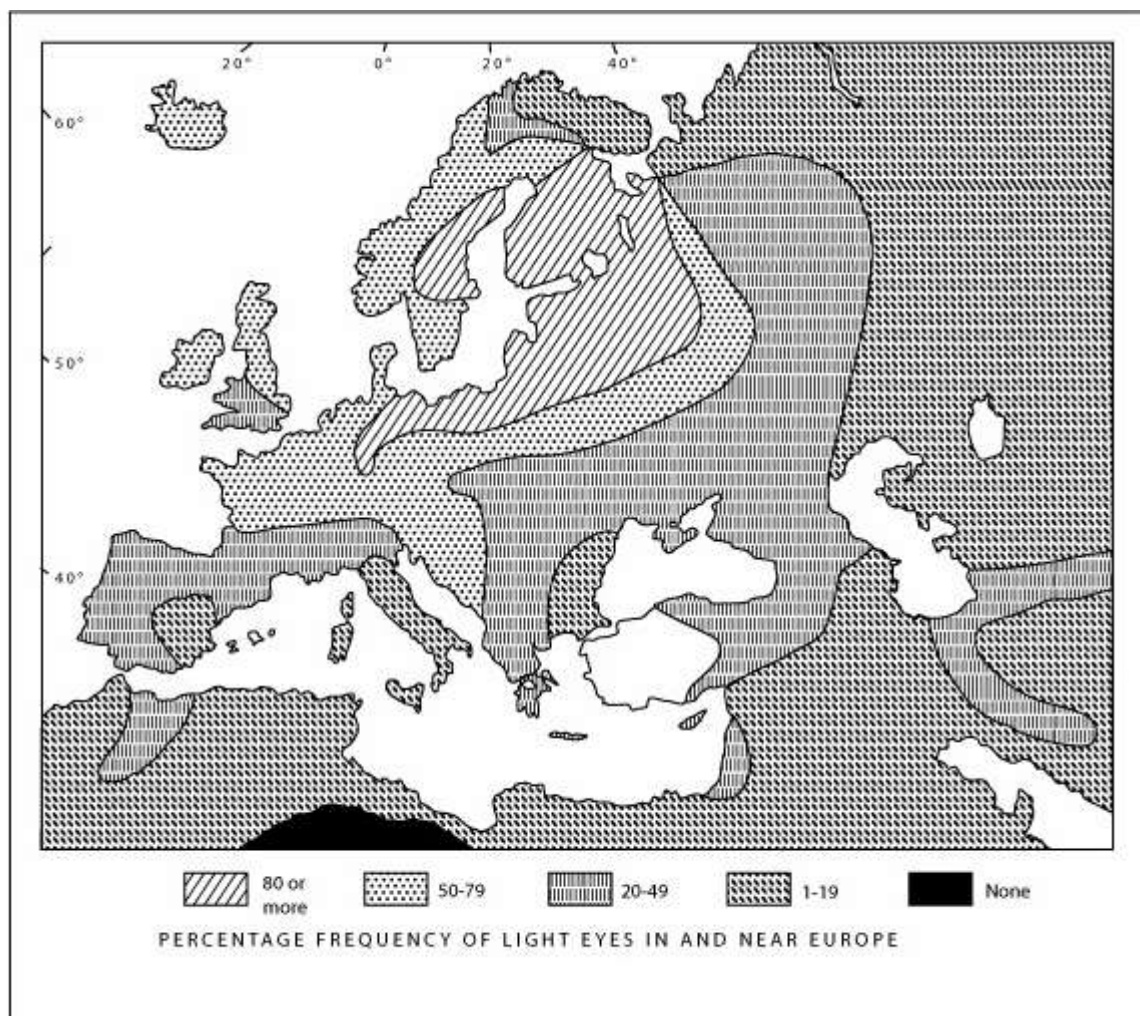
Tämä suomensukuisten tundravaaleaihoisuus on nähtävissä nykyisissäkin mittauksissa, sillä hiuksien- ja silmienvärisä tehtyjen 2002- 2008 tutkimusten perusteella näkyy selkeästi, tässä artikkelissa mainittu, suomensukuisten laajan alueen olemassa olo.

Professorien *Reesin ja Frostin* kartoissa näkyy myös se vanha suomensukuisten laaja-alue jääkauden maksimin jälkeen. Se on suomensukuisten metsästäjäväestöjen alkuperäinen alue, joka on sitten myöhempien indoeurooppalaisten migraatioiden vuoksi jatkuvasti supistunut pohjoista kohti.

Tämä johtuu siitä, että Alppien pohjoispuolisten alueen alkuperäisväestöjen eli suomensukuisten joukkoon on assimiloitunut Euroopan ulkopuolelta 5500 eaa. alkaen

pääosin indoeurooppalaista ja turkkilaista väestöä, joka tummentaa alkuperäistä tundravaaleaa suomensukuista väestöä (ks. kartat).

Tässä laajassa tutkimuksessa on mm. todettu, että nykyisten valtiollisten rajojen aikana edelleen Suomessa, Virossa, Baltiassa, Venäjällä vieläkin, Novgorodin vanhat alueet mukaanlukien ja koko Valko- Venäjän alueet sekä Saksan- ja Puolan pohjoisosat ovat vieläkin vaaleahiuksista ja - silmäistä väestöä lähes 80% kaikista alueen ihmisistä. Kuitenkin näitä on tutkimuksien mukaan Suomessa eniten.

Kuva Frost 2

Tämä ns. suomensukuisten vaaleus alue on levinnyt ja ulottunut heti jääkauden maksimin jälkeen Länsi- Euroopan Englannin, Ranskan, Saksan alueelta Ukrainan ja Venäjän alueilla (määrittelyssä - nykyisten valtioiden alueet), joka näkyy tutkimuksissa niin, että ko. alueiden vaaleus nykyväestöstä on edelleen n. lähes 50% (vaaleus on geneettisesti väistyvää). Nämä ovat suomensukuisten väestöjen aluetta, joka määritellään arkeologisesti niin, että se on peräisin mm. Kostenkinin - Hampurin-, Brommen- Swidryn- ja Kundan- sekä Suomusjärven- kulttuureista.

Tämä on alkuperäisen vaaleaihoisen Ukrainan refugin- ihmisten siirtymää pohjoiseen Baltiaan, Suomeen ja Ruotsiin, jossa varsinkin Ruotsin suurten järvien pohjoispuolisten alueiden nykyisinkin näkyvä vahva suomensukuisten vaikutus väestön näkyy vaaleutena (PS. Ruotsin etelässä vanhalla suomensukuisten alueilla on paljon megaliitti kulttuurin ja baski vaikutetta sekä myöhempää länsigermaanista vaikutetta).

Lännessä (Eurooppa) on nähtävissä Italia- Iberia - (baski) väestöjen sekoittuminen suomensukuisiin Ranskan keskivaiheilta (Magdalen - kulttuurista) alkaen Hollanti-Tanska (Ljyngbyn / Brommen - kulttuurit) ja Ruotsin eteläosissa Norjan vuoristossa ja -rannikolla, joissa näkyy alkuperäisten suomensukuisten lievä "tummuminen", sekä Komsan - kulttuurin hyvin tumma alue (ks. pohjoissaamelaiset ja kielenvaihto suomensukuisiin kieliin).

Tässä näkyy selkeästi, että pohjoissaamelaiset ovat huomattavasti tutkimuksessa määriteltyä tummenpaa väestöä, kuin suomalaiset. Tämä johtuu siitä, että tässä selvityksessä myöhemminkin (alla) esiin tuleva, jääkauden maksimin jälkeinen baskipeuranmetsästäjien siirtymä Iberian - refugista, joka on tapahtunut Norjan rannikkoa pitkin jo n. 12.000- 9000 eaa. ja sitten ko. peuran/ poron kasvattajat olivat **"jäänet" eristyksiin Komsan alueelle n. 4- 5000 vuodeksi,** kunnes jääkauden jälkeen yhteydet Suomen alkuperäisasukkaisiin suomensukuisiin aukenivat (Tämä näkyy hyvin myös geenitutkimuksissa, mm. Cavalli- Forza 1994).

Pohjois- saamelaiset eivät ole edellä olevan selvityksen perustella ns. tundravaaleiden Alppien pohjoisalueiden alkuperäisasukkaita, vaan ovat tulleet Komsaan Iberian refugista suomensukuisten alueiden läpi n. 12-9.000 eaa. aikana "vaeltaneita" peuranmetsästäjiä (ks. Seppo Liukko 1996). Pohjois- saamelaisten vaaleus prosentti on ko. tutkimuksessa alle 20%, kun suomalaisten on yli 80% (ks. Prof. Rees ja Frost) .

Vaaleusrajan siirtyminen pohjoista kohti (Uutta genetiikkaa Eurooppaan vain n. 25%):

On tietenkin myöhempien väestöliikkeiden mm. neoliittisen vallankumouksen kansainvaellusten vuoksi selvää, että ko. "vaaleus" raja on ollut etelämpänä. Tämä Euroopan alkuperäisväestön (suomensukuisten) raja on ulottunut Atlantilta - Alppien pohjoispuolitse Ukrainan refugin kautta Uralille ja sen taakse jääkauden maksimin ja sen jälkeisenä aikana. Siis ennen kuin indoeurooppalais- migraatiota n. 5500 eaa. alkaen on saapunut Eurooppaan alkuperäisasukkaiden joukkoon, joita on ollut **maksimissaan yhteensä 25%** Euroopan vaaleaihoisista (S. Pääbo, L.L. Cavalli- Sfortza, 1994).

Nämä ns. "tummemmat" etelän lämpimien alueiden ihmiset ovat assimiloituneet suomensukuisiin väestöihin neoliittisen vallankumouksen aikana ja sen jälkeen muuttaneet Euroopan alkuperäistä genetiikkaa maanviljelyn levitessä (maksimissaan n. 20%**). Ja siksi ns. tummempaa ihon-, silmien- ja hiustenväriä on sekoittunut etelästä**

alkaen suomensukuisiin metsästäjä väestöihin, mutta vasta **neoliittisen vallankumouksen** jälkeen n. 5500 eaa. alkaen ja suomensukuisten geneettinen /biologinen ko. vaaleusraja (samalla myös suomensukuisten kielten raja) on siirtynyt vähitellen pohjoista kohti.

Etelästä Karpaattien - Ukrainan ja Venäjän nykyisille alueille on myös maanviljely / paimentolais- kulttuurien saapumisen jälkeen tulleet seuraavat migraatiot eli pääosin nuoremmat "slaavilaiset" (n. 1200 eaa. alkaen) mm. kimmerialaiset, skyyttalaiset, sarmaatit sekä turkkilaiset, hunnit , mongolit ja mm. romanit, ovat muuttaneet alkuperäisten eurooppalaisten genetiikkaa (**maksimissaan vain n. 5%**) vanhalla suomensukuisten laajalla - alueella Euroopassa.

Jääkauden maksimin aikana vaaleat suomensukuiset asustivat koko. ns. tundra-alueen / laajan alueen Eurooppaa Alppien pohjoispuolella.

Suomalaiset ovat peräisin Euroopan - 10-12.000 vuotta vanhasta suomensukuisten ja -kielisten suurriistan metsästäjien jälkeisestä *Kundan* - kulttuurista (Ks. Kivikauden ajalta; Suomensjärven kulttuurin - , kampakeramiikan- ja vasarakirves- / [nuorakeramiikan aikaiset asutusalueet Suomessa, kartta Museovirasto](#)).

***The Finnish (language speakers) have according to the continuity theory lived in Finland continually for 10700 years ([Link to; HISTORY OF ANCIENT NAME LIUKKO](#)).**

Eurooppalaisten alkuperän ja -kielten muutokset jääkauden maksimista nykyaikaan saakka

Jatkuvuusteorian määrittely (Seppo Liukko):

Miten pitäisi määritellä eurooppalaiset Alppien pohjoispuolisten alueiden alkuperäiset väestöt ja kielet jääkauden maksimista neoliittiseen vallankumoukseen ja nykyaikaan saakka?

Suomensukuisten väestöjen ja -kielten alkuperäksi ("alkukodiksi") katsotaan tämän tutkimuksen ja lähdetietojen perusteella jääkauden maksimin Ukrainan -refugi. Suomensukuisten kielten ja ko. väestön määrittelyajankohdaksi perustellaan jääkauden maksimi ja siitä eteenpäin:

Tässä lyhyessä yhteenvedossa (alla) selvitetään Eurooppalaisten alkuperää Cromagnon - ihmisestä alkaen ja eurooppalaisten puhumien kielten alkuperää jääkauden maksimista alkaen (LGM).

Tässä selvitetään myös miten jääkauden maksimin refugeihin kerääntyneet ihmiset ottivat ns. **prestiisiväestön** kielen yhteiseksi kielekseen, josta muodostui **ligua - franca - kieli** Euroopan Alppien pohjoispuolisille alueille n. 10- 12 tuhannen vuoden ajaksi, kunnes neoliittinen vallankumous muutti tilanteen seuraavien 7500 vuoden aikana eli nykyaikaan mennessä.

Alla oleva selvitys perustelee, miten muodostuivat **suomensukuisten kielet ja miksi ko. väestöä voidaan kutsua suomensukuiseksi väestöksi**, nimenomaan jääkauden maksimin jälkeen.

HUOM. Neoliittinen vallankumous = maanviljelyn tulo Eurooppaan aiheutti suomensukuisten metsästäjien kielenvaihdot ko. maanviljelyelinkeinon mukana tulleeseen indoeurooppalaisiin kieliin.

Indoeurooppalaiset kielet ovat nuorempia kieliä Euroopassa kuin suomensukuisten kielet, ainakin Alppien pohjoispuolisilla alueilla. Indoeurooppalaiset kielet ja vähäinen määrä indoeurooppalaista genetiikkaa (max 20%) saapuivat **neoliittisen vallankumouksen eli maanviljelyn leviämisen** aikana Eurooppaan, n. 5.500 eaa. alkaen.

PS. Viittaus ko. aikaan; Alppien mummioitunut jäämies **Ötz**, on n. 3300 vuotta ennen ajanlaskua jäänyt paikoilleen ja mummioitunut, ilmeisesti loukkaannuttuaan metsästysretkellään (tai taistelun jälkeen). [Viimeisimpien geenitietojen perusteella Ötzillä voisi olla suomensukuisten genejä](#) (lainaus HS 12.2.2009)

Lyhyt loppuyhteenvedo, Seppo Liukko:

Eurooppalaisten suomensukuinen alkuperä

(jääkauden maksimista alkaen):

1. Euroopan väestöjen genetiikka ennen jääkauden maksimia (Neanderthalin - ja Cromagnon- ihminen, 38.000 - 22.000 eaa.):

Eurooppalaisten alkuperäväestöihin n. 150.000 vuotta ennen ajan laskun alkua (eaa.) kuulunut Neanderthalin- ihminen kuoli sukupuuttoon ennen jääkauden maksimia ilmeisesti liiallisen kylmyyden aiheuttamana. Sitten Eurooppaan saapui Weiksel- jääkauden lämpimällä ajanjaksolla (interstadiaali) n. 36- 42.000 eaa. nykyihminen **CroMagnon - aurignac** ihminen. **Aurignac** ihminen tuli Aasian kautta Ural- vuorien yli ja levisi koko Euroopan alueelle , tämän ihmisen perimää nykyeurooppalaisissa on n. **50%**. Toisena Cromagnon aaltona voidaan kutsua **Cromagnon- grevette** - ihmisen saapumista Uralin - eteläosien ja Mustanmeren ympäristön välisiltä alueilta. Gravelle - ihmiset tulivat Eurooppaan n. 32.000- 28.000 eaa. ja useina muinakin aaltona ennen jääkauden maksimia, joka oli 22.000 - 16.000 eaa. Näiden Cromagnon- gravelletien perimää nykyisissä Eurooppalaisissa on noin **25%**.

Nämä kaksi Cromagnon populaatiota ovat Euroopan nykyihmisten niin sanottua jääkauden maksimin jälkeistä alkuperäistä väestöä. Heidän vahvin kielensä oli **Ural- kieli**, koska juuri suurriistanmetsästäjillä oli kivikauden ihmisistä paras toimeentulosysteemi ("**prestiisi elinkeino**"), niin heidän kielensä nousi **lingua - franca** kieleksi. Suurriistan metsästystä harjoitettiin Euroopan laajoilla kylmenevillä tundran raja-alueilla ns. mammuttiaroilla, jotka jatkuivat Uralin takaa aina Pyreneitten vuoristoon saakka. Euroopassa oli tuolloin myös Cromagnon - gravelletien välittämää kieliaineesta myös Afrikasta Iberiaan, jossa harjoitettiin myös peuran metsästystä. Nämä Cromagnon ihmiset asustivat tai ainakin metsästivät myös pohjoisen tundra-alueilla, aina Suomen alueelle saakka n. 40.000- 25.000 eaa. aikana.

Jääkauden aikana 115.000- 22.000 eaa. kylmien kausien välissä oli useita ns. lämpimiä kausia (interstadiaali), joten mm. mammutin metsästys oli mahdollista niinkin pohjoisessa kuin Suomen alueella. Suomesta on löydetty useita mammutinluulöydöksiä, viimeisin 2005, kun Vuosaaren satamaväylää perattiin. Vuosaaren löytö on ajoitettu todennäköisimmin olevan jo ajalta n. 120.000 eaa. eli ennen viimeistä Weiksel- jääkautta olevaan Eem - läpökaudelta, joka oli vielä Neanderthalin - ihmisen aikaa (mahd. Susiluola) ja Suomen alue oli silloin vain tundraa ja mammuttiaroa. Suomesta on löydetty 11 mammutin luulöytöä, jotka ajoittuvat pääosin 22- 40. 000 eaa. aikoihin eli ennen Weiksel - jääkauden maksimia.

Ennen jääkauden maksimia Neanderthalin - ihmisen kuollessa sukupuuttoon 100% Euroopan alueen väestöstä kuului Cromagnon Aurignac- ja Gravelle - ihmisten geenistöön.

2. Jääkauden maksimin LGM aikainen väestö ja - kieli; eurooppalaisten väestöjen suomensukuinen perimä ja suomensukuisen kielen muotoutuminen (22.000- 16.000 eaa.).

Tämä on suomensukuisten väestöjen jatkuvuusteorian alkuhetki. Arkeologisesti, geneettisesti, biologisesti ja em. perusteella myös kielitieteellisesti:

Jääkauden maksimin aiheuttama kylmyys, levitti Weiksel- jääkauden jäät Saksaan /Weikselin alueelle ja lännessä myös lähelle Lontoota ja idässä Valdai - Novaja Semljan alueelle. Pohjanmeri oli kuivaa aluetta, koska jääkauden maksimin sitomat vesimassat olivat sataneet lumena ja jäätyneet n. 3 kilometriä maksimissaan korkeiksi jäävuoriksi Skandinaviassa ja Suomessa, muuallakin Weikselille saakka lähes kilometrin korkuiseksi. Tämä jäävuorien paino painoi maan jopa kilometrin verran lommolle ja höyläsi korkeat vuoret kivenmurusiksi, pölyäväksi lössiksi, ja maa-aines tuulen voimasta levisi jääpinnalla mammuttiaroille ja jääkauden jälkeen virtasivat mm. nykyisen Ukrainan mustanmullan alueille. Aasiassa jääkauden maksimin aikana oli erittäin kylmää ja kuivaa, eikä jäätä muodostunut maanpinnalle, siellä oli tundraa. Jäätä / ikiroutaa muodostui maanpinnan alle jopa kilometrin syväälle, tätä ikiroutaa Siperian alueella on edelleen. Jäämassojen ulkpuolellakaan tundralla ihmisen vakinainen eläminen / asuminen ei ollut mahdollista.

Tundra -alueet ulottuivat Siperiasta - Eurooppaan, etelässä lähelle Mustanmeren rantoja ja Pyreneitten vuoristoa ja Englannissa Lontoon eteläpuolelle. Näillä tundra -alueilla ja mammuttiaroilla kasvoi tiheästi nykyisen meriheinän tapaista pitkää n. 2-3 metristä heinää, joka oli sopivaa ravintoa suurikasvuisille eläimille. Sen vuoksi tundran reuna-alueiden eläintiheys oli kymmenien tuhansien vuosien aikana noussut niin suureksi, että sen metsästäminen turvasi suurienkin ihmisyhteiskuntien ravinnontarpeen. Suurriistaa mm. mammutteja, joita Cromagnonin Auricnac- ja Gravette- ihmiset metsästettäväksi niin paljon, että elintaso oli lähes 100 kertaa parempi kuin pienriistan, kalastuksen ja keräilyn ihmisillä. Siksi myös suurriistanmetsästäjien ural - kieli oli ns. prestiisikieli, joka levisi lähes koko Euroopan alueelle.

Jääkauden maksimin 22.000 - 16.000 eaa. aikana muodostuivat ihmisten pakoalueet, joissa oli mahdollista elää mahdollisimman lähellä suuriistaa olivat **Ukrainan /Kostenkinin - kulttuuri ja Iberian refugi / Slutren- kulttuuri**. Silloin myös Alppien- ja Weikselin - jäämassojen välinen kannas umpeutui. Suuriistanmetsästäjät eivät enää voineet olla yhteydessä toisiinsa, jolloin Ukrainan refugi säilyi suurriistan metsästäjinä, joilla oli yhteys Mustanmeren kautta jopa Uralin takana oleviin Cromagnoneihin (ks. suomensukuisten puhuma-alueet). Jääkauden maksimin n. 4.000 - 8.000 vuoden aikana, tällä Ukrainan - refugin alueella muodostui suomensukuisten kieli yhteiseksi ymmärrettäväksi kieleksi (lingua- franca). Ukrainan /Kostenkinin - kulttuurin väestö on ollut kaikkein suurin määrältään, koska suurriistan metsästys pystyi "ruokkimaan" enemmän, kuin Iberian ja Balkanin -refugien tavalliset metsästäjät. Iberian refugin ympäristöön ei jäänyt paljoakaan suurriistaa, koska alue oli suurriistalle liian pieni ja rajattu (Alppien jääkäytävä sulkeutui), siksi siellä kehittyi peuranmetsästys pääelinkeinoksi ja yhteiseksi kieleksi muodostui baski ja myöhemmin siihen liittyi Alppien eteläpuolista väestöä ja alkuasteen indoeurooppalainen kieli Balkanin -refugiista.

Jääkauden maksimi oli niin kylmä, että asuminen jatkuvasti laajentuvalla tundra-alueilla ei ollut mahdollista. Ihmisten oli pakko siirtyä etelään hieman lämpimille alueille jo. n. 28- 25.000 eaa. alkaen. Silloin mm. yli satatuhatta vuotta Euroopassa ollut Neanderthalin - ihminen kuoli ilmeisesti kylmyyteen, se ei osannut metsästää suurriistaa, eikä sillä ollut riittävästi "kylmänsieto"-geenejä. Väitetään että näillä vaaleaihoisiksi Aasiasta ja Euroopassa muuttuneilla (D- vitamiinin vajaus), olisi muodostunut ihonvärin vaalentuessa jokin kylmänkestogeneeni, mutta tärkein ominaisuus oli tuolloin varmasti taito metsästää suurriistaa. Tundra-alueiden metsästyksellä eläneet **auricnac- ja gravette-** ihmiset olivat vaaleaihoisempia kuin eteläiset myöhemmät indoeurooppalaiset väestöt. Nämä Cromagnon /suomensukuiset olivat useiden kymmenien tuhansien vuosien aikana "tottuneet" kylmään, niin nämä pärjäsivät Euroopassa yli jääkauden maksimin kerääntymällä kylmää pakoon, Ukrainan ja Iberian refugeihin (*refugi = pakoalue*).

Ukrainan refugi oli pääasiallisesti suurriistanmetsästäjien pakoalue. Suurriistanmetsästäjien ural- kieli oli jo aikaisemmin mainitun syyn vuoksi *perstiisi - kieli*. Pakoalueen ihmisiä oli paljon kaikilta Euroopan pohjoisilta alueilta, joiden puhuma kieli poikkesi toisistaan. Kuitenkin pakoalueella oloaika tiedetään olleen jopa 4000 - 8000 vuotta (24.000- 16.000 eaa. aikana), silloin suurriistanmetsästäjien ural - prestiisikielystä muodostui Ukrainan - refugissa yksi yhteisesti puhuttu kieli ja se olisi tämän teorian mukaan nimenomaan suomensukuisten lingua -franka kielet. Ukrainan refugin / Kostenkinin - kulttuurin väestön pääasiallinen toimeentulo arkeologisten tosiasiatietojen perusteella on ollut suurriistan metsästys. Jääkauden maksimin jälkeinen suurriistan metsästys levisi nimenomaan Ukrainan refugista, jonka yhteinen kieli oli suomensukuisten kieliä.

Koska Ukrainan refugin yhteinen kieli oli suomensukuisten kieli, voidaan sen jälkeisiä Cromagnon - ihmisiä kutsua nimellä suomensukuiset väestöt, ainakin Alppien pohjoispuolisilla alueilla. Cromagnon - väestön alkuperää eli suomensukuisten alkuperää on Eurooppalaisilla väestöillä nykyisinkin tämä n. 75 %, koska se on ainakin jääkauden maksimista alkaen ollut ns. Eurooppalaisten alkuperäisihmisten genetiikan perusta. Vasta myöhemmin neoliittisen vallankumouksen aikana Euroopan lämpötila ja olosuhteet olivat sellaisia, että muualta lämpimimmiltä alueilta alkoi tulla uutta väestöä Eurooppaan. Vain Eurooppaan jääkauden jälkeen muuttaneiden määrä muuttaa eurooppalaisten genetiikkaa. Tällaisia muuttajia on ollut n. 25% kaikista eurooppalaisista (mm. Cavalli- Forza ja Svante Pääbo). Ainoastaan Eurooppaan muuttaneiden määrä muuttaa alkuperäisväestöjen genetiikkaa, vastaavalla muuttajien määrällä.

Eurooppalaisten suurriistanmetsästäjien CroMagnon alkuperä (75%) on samaa kuin suomensukuisten alkuperä. Jääkauden maksimin aikana muotoutuivat suomensukuiset kielet ja suomensukuisiksi kutsuttavat väestöt, jotka jatkuivat lähes samanlaisina aina neoliittiseen vallankumoukseen saakka.

3. Jääkauden maksimin jälkeiset Eurooppalaisten geenit ja -kielenvaihdot (20.000 eaa. - nyt):

Miksi yhteinen suomensukuisten kieli oli muodostunut jääkauden maksimin aikana?

Suomensukuisten kielten prestiisiasema Euroopassa Alppien pohjoispuolella suurriistanmetsästyksen vuoksi:

Jääkauden jälkeiset suurriistan metsästäjien laajat - alueet ulottuivat edelleen tundra-alueilla Atlantilta – Uralille. Nämä Cromagnon aurignac / gravette - ihmisiä voidaan myös jatkuvuusteorian perusteella kutsua suomensukuisiksi, metsästivät suurriistaa Atlantilta - Uralille jo ennen jääkauden maksimia ja myös sen jälkeen, aina Euroopan mammutin sukupuuttoon kuolemiseen saakka (n. 12.000 / 11.000 eaa.). Aikaisempi suurriistanmetsästäjien Cromagnonin *ural - kieli* oli muuttunut jääkauden maksimin aikaisessa pakoalueen yhteisössä *suomensukuiseksi lingua- franca kieleksi* (muutos kuitenkin saman kielikunnan sisällä).

Jääkauden jälkeisellä suurriistanmetsästäjä graveteilla oli jo suomensukuinen kieli käytössään, joka levisi nopeasti Alppien pohjoispuolella laajalle alueelle Atlantilta - Uralille. Metsästysalueina olivat samat alueet kuin ennen jääkauden maksimia, mutta nyt yhteinen kieli oli suomensukuisten kieli, koska Iberian alueen väestölle oli kehittynyt peuranmetsästys. Peuranmetsästäjien kielenä oli baskinkieli, mutta se ei enää ollut ns. prestiisi elinkeino (ks. baski peuranmetsästäjien kielenvaihdot prestiisikieliin / lingua- franca kieleen).

Suurriistan loppuessa suomensukuiset väestöt eivät olleet enää niin voimakkaassa / jatkuvassa kosketuksessa toistensa kanssa vaan ko. väestöt jakaantuivat pienempiin ryhmiin Euroopan em. laajalle alueelle n. 12.000 – 5.000 eaa. aikana.

Kuten tunnettua suomenkieli *"on kuin säilövä pakastin"* (Koivulehto), eivät suomalaiskielet kivikaudella suuresti muuttuneet, koska kivikauden aikana ei ollut ulkoisia kieleen perustuvia paineita. Kivikauden kylmiin olosuhteisiin ei muuttanut Lähi - Idän lämpimiin ja n. 9000 eaa. jälkeen maanviljelyn käyttöönotaneet indoeurooppalaiset, eivät arkeologisten tietojen perusteella tulleet Eurooppaan, ennen kuin siellä lämpötilaolosuhteet olivat maanviljelylle sopivia (HUOM. noin 4900 eaa. oli n. 2 C-astetta lämpimämpi vuotuinen keskilämpö kuin nyt).

Euroopan ulkopuolisia paineita kivikauden suuriistanmetsästyksen loppumisen jälkeenkään ei vielä ollut ja on todennäköistä, että laajan alueen suomensukuiset ihmiset ymmärsivät edelleen toisiaan.

Suomen alueelle väestöä saapui em. Hampurin- Brommen- Swidryn – kulttuureista, ns. Euroopan laajan alueen alueelta, suoraan Kundan - kulttuurista Suomenlahden yli (ylitys oli mahdollista; hylkeennahkaveneet /- merikelpoisia, tuohiveneet /- tyynimeri ja järvikelpoisia sekä haapiot /- korotetuilla laidoilla ja talvella jäätynyt meri).

Viron ja - ympäristön Kundan kulttuurista Suomeen (Orimattila / Lahti) n. 10.700 vuotta sitten tulleet ensimmäiset asukkaat olivat tätä alkuperäistä Cromagnon suomensukuista väestöä, joiden puhuma kieli oli edelleen samoja jääkauden maksimin aikaisia suomensukuisia kieliä (ks. erikseen alla oleva Geenit ja kieli Suomen alueella otsikko f).

Suuri mullistus Euroopan alkuperäiskieliin, ja lievempi muutos alkuperäisiin geeneihin:
Euroopan kieli – ja genetiikkaan tuli muutoksia vasta neoliittisen vallankumouksen aikana (n. 5500 eaa. alkaen). Sen seurauksena lähes kaikki Euroopan Alppien pohjoispuoliset suomensukuisten metsästäjien kielialueet muuttuivat n. 5000 vuoden aikana indoeurooppalaiskieliksi, vaikka ns. geneettistä muuttoa oli vain n. 1/5 senaikaisesta Euroopan alkuperäisväestöstä ja maanviljely levisi nopeasti Itämeren rannoille saakka.
Maanviljelyn ja samalla indoeurooppalaisen kielialueen leviäminen tästä eteenpäin hidastui, koska ilmaston kylmeneminen oli alkanut jo aikaisemmin, joka ”pysäytti” maanviljelyn ns. Weikselin - germaani-kielisellemä maanviljely- karjanhoito alueelle. Täältä eteenpäin maanviljely ja sen elinkeino- kieli / indoeurooppalainen kieli levisi erittäin hitaasti pohjoista kohden ja silloinkin vain ns. vasarakirveskulttuurien aikana *liuti- miesjoukkojen* välityksellä Balttiaan – Suomeen ja toisaalta Tanskan kautta – Skandinaviaan (ks. tarkemmin [Liukko -nimen esihistoriaa tutkimus](#) ja **vasarakirveskulttuurien tulo Suomeen n. 2800 eaa. alkaen**, Seppo Liukko).

Näillä pohjoisimmilla alueilla kielenvaihto suomensukuisista kielistä indoeurooppalaiseen germaaniin tapahtui hitaasti ja Virossa ja Suomessa sekä Ruotsin ja Venäjän pohjoisosissa kieli ei vaihtunut nykyaikaan (2000 jaa.) mennessä.

- a. **Suomensukuiset Cromagnon - geenit jäivät indoeurooppalaiskielisten väestöjen perimään, koska suomensukuisille tapahtui kielenvaihto (germaaniin-slaaviin):**

Suomensukuiset ovat olleet Euroopassa jääkauden maksimista alkaen ([LGM / The Last Glacial Maximum n.18.000 eaa.](#)), mutta suomensukuisten alkuperäisväestöjen kielenvaihto tapahtui indo - eurooppalaisen maanviljelykieleen vasta n. 5500 eaa. alkaen.

Suomensukuisten väestöjen kielenvaihto indoeurooppalaisiin kieliin tapahtui kun metsästäjät vaihtoivat elinkeinonsa maanviljelyelinkeinoon. Maanviljely ja indoeurooppalaiset kielet levisivät Eurooppaan lähes samanaikaisena rintamana Alppien pohjoispuolisille alueille Mustanmeren ja Alppien väliseltä alueelta n. 5000 - 5500 eaa. alkaen.

Indoeurooppalainen kieli ja maanviljely levisivät Eurooppaan Anatolia-Intia alueelta, lähes samanaikaisena rintamana (Colin Renfrew).

PS. Kielenmuutoksen leviäminen oli hitaampaa kuin maanviljelyn leviäminen; täysin uuden kielikunnan kielen oppimisen ja kielenvaihdon vuoksi. Siksi uudet indoeurooppalaiset kielet, muodostuivat vasta maanviljelyn leviämisen jälkeen muutamia sukupolvia myöhemmin. Alppien pohjoispuolisten metsästäjä- suomensukuisten kielenvaihto oli elinkeinon vaihdon ja uuden kielikunnan kielen oppimisen vuoksi hidasta ja vaikeaa, niin indoeurooppalaiseen "kantakieleen" muodostui ensin uusi murre ja sen jälkeen siitä vakiintui uusi kieli esim. germaani (aluksi väestö oli kaksikielistä).

b. Alppien pohjoispuolella, suomensukuisten kielenvaihdon seurauksena, indoeurooppalainen kieli hajosi:

Suomensukuisten ja -kielisen metsästäjäväestöjen vaihtaessaan maanviljelyn ja omaksuessaan huonosti murtaen uutta indoeurooppalaista kieltä, syntyivät germaani-baltti- ja slaavikielet, eri Euroopan suomensukuisten alueilla ja eri aikakausilla.

Neoliittisen vallankumouksen seurauksena Euroopassa puhutaan enää pääasiassa vain indoeurooppalaisia kieliä. Kivikaudella, jääkauden maksimista -kampakeramiikan aikaan saakka on ollut suomensukuisten laaja - alue, siitä on edelleen merkinä nykyisten indoeurooppalaisten väestöjen alueilla olevia suomensukuisten "puhumasaarekkeitä" ja myös vanhoja paikannimiä ja niiden vanhimpia nimiä eli vesistöjen nimiä on löydetty jopa Keski- Euroopasta.

c. Suomensukuisten kielten edelleenkin laajat - alueet:

Suomensukuisia kieliä puhutaan edelleen Euroopassa laajalla alueella sekä kolmessa valtiossa Suomi, Viro ja Unkari, myös Ruotsissa meän - ja muilla suomenkielen alueilla sekä Norjan Finnmarkissa ja edelleen laajoilla - alueilla Venäjää, lisäksi pohjois- saamelaiden suomensukuista kieltä puhutaan Lapin- alueella Pohjois - Suomessa, Norjassa ja Ruotsissa. **Suomensukuisten kielten häviäminen (kielenvaihto) on tapahtunut Venäjän alueen lisäksi mm. Etelä- Ruotsin, Saksan ja Puolan alueilta jo kivikaudella - pronssikaudella (3000 - 1600 eaa.),** joista on enää vain mainintoja joissakin tutkimuksissa (mm. Saukkonen 2006:101-102). **Suomensukuisia kieliä on nykyisin n. 3 % Eurooppalaisista kielistä, kun ns. geneettinen osuus Alppien pohjoispuolisten alueiden vaaleista (iho, silmät, hiukset) väestöistä on n. 75%.**

d. Suomensukuisten kielenvaihdot Euroopassa n. 5000 eaa. alkaen:

Huom! n.. 5000 eaa. alkaen Eurooppaan kaakosta saapuneen maanviljely-indoeurooppalaiskielisten väestöjen genetiikkaa on nykyeurooppalaisissa vain 10-20%*, vaikka eurooppalaisten pääasialliset kielet nykyisin ovat nimenomaan indoeurooppalaispohjaisia kieliä eli n. **96%** osuudelta kaikista.

Jo yksistään tämä tieto riittää perustelemaan Euroopan laajat kielenvaihtotapahtumat (sat sapienti).

Edellä mainittu fakta ja seuraava alla oleva tutkimus (Cavalli-Sforza, sekä Pääbo) todistavat saman asian, jääkauden maksimin jälkeiset ja suurriistan metsästäjien jälkeiset laajat - alueet Euroopassa olivat suomensukuisten kielten väestöjen aluetta. Näiden kielenvaihdot tapahtuivat n. 5000 eaa. alkaen, ensiksi germaanikieliin.

e. Kielenvaihdon seurauksena syntyi uusia indoeurooppalaisia kieliä:

Koska kielenvaihdossa geenit eivät vaihdu suomensukuisten alkuperä jäi uutta kieltä puhuviin väestöihin ja tutkimuksissa on todettu, että

Germaanikieliset itävaltalaiset, saksalaiset ja belgialaiset ovat geneettisesti lähimpänä suomalaisia

(Cavalli -Forza, Human genes 1994 ja S. Pääbo)

Tutkimustulos osoittaa selkeästi, että ko. suomensukuisille metsästäjäväestöille on täytynyt tapahtua em. kielenvaihto Euroopassa sillä, muutoin tällaista geneettistä samankaltaisuutta ei voi perustella. Ks. tarkemmin perustelut Liukko - nimen esihistoriaa tutkimus, otsikko 1 (Seppo Liukko).

f. Geenit Suomen alueella (kivikaudesta 10.700 eaa.– rautakauteen n. 1100 jaa./ nyt)

Suomessa su – kielinen /geeninen väestö on jatkuvasti asuttanut Suomen aluetta jäänsulamisen jälkeen eli 10.700 vuotta, siis jo huomattavasti ennen ensimmäisten indoeurooppalaiskielisten maanviljelijöiden saapumista Eurooppaan. Suomalaisilla yhteisiä genejä suomensukuisten germaanien kanssa, vasarakirvesgermaanien migraatio Suomeen on tapahtunut n. 2800 - 2.500 eaa., kun germaania *liuti - miesjoukkoja* oli saapunut maanviljelyä levittäen Weiksel - joen alueelta Baltian kautta. Suomessa kieli ei vaihtunut, pääosa maanviljelytiedosta tuli ns. kulttuurisena diffuusiona ([Ks. Liukko - nimen esihistoriaa tutkimusyhteenveto](#)).

Vasarakirves germaanien muutto Suomeen oli pääasiassa miesjoukkojen migraatiota ja suhteellisen vähäistä, kieli ei vaihtunut germaaniin. Silloin varhaiskantasuomenkielen aikana

Suomessa oli kampakeraaminen kulttuuri ja suomalaisten /hämäläisten toimeentulona oli metsästys, kalastus ja hylkeen pyynti vielä pronssi ja rautakaudella. Tunnettu perimätutkija Svante Pääbo on tutkimuksissaan tullut sellaiseen johtopäätelmään, että suomalaiset ovat n.75% samanlaisilla geeneillä (haploryhmä / markkerit) varustettuja kuin germaanit. Mutta kun germaani muuttajia on ollut vain n. 5 % kaikista Suomessa silloin olleista suomensukuisista väestöistä, on erikoista, että niin pieni määrä voisi muuttaa suomalaisten / hämäläisten genetiikkaa nykyisten germaanien kaltaiseksi.

Tämä toteutuu vain yhdellä olettamuksella, tulijoilla on pitänyt olla Cromagnon - suomensukuisten geeni perimää tullessaan lähes sama määrä kuin jatkuvuusteorian mukaisilla suomensukuisilla Suomessa.

Miten se voisi olla mahdollista?

Aikaisemmin on oletettu, että suomalaisilla on n. 75% geeneistään samaa kuin germaaneilla (S. Pääbo).

Asia onkin käännettävä toisinpäin (ks. [Seppo Liukon ko. asiasta kirjoittama artikkeli vuodelta 2005; joka selvittää miksi germaaneilla onkin pääasiassa suomensukuisten geenit](#)).

Suomeen muuttaneet **vasarakirvesgermaanit** ovat alkuperäisiä suomensukuisia väestöjä, jotka ovat vaihtaneet puhumansa kielen indoeurooppalaiseen kieleen Alppien ja Itämeren välisillä alueilla n. 5000- 3000 eaa. aikana, josta on suomensukuisten kielten puhuma- alueella indoeurooppalainen kantakieli on muuttunut germaani-kieliksi (ks. tarkemmin kielenvaihdot Euroopassa).

Kun suomalaisilla on nyt n. 75 % yhteisiä geenejä germaanien/ balttien kanssa, on saman - geenistä väestöä voinut tulla myös myöhemmin, eli baltti muuttua 1500- 500 AD pronssi ja rautakaudella sekä viikinkiajan jälkeen ruotsalaista muuttua on tapahtunut 1150AD jälkeen. Skandinaavista muuttua on tapahtunut suhteellisen vähän. Suomalaisten kielenvaihtoa suomesta ruotsinkieleen on tapahtunut rannikkoalueilla. Suurin osa nykyisistä suomen- ruotsalaisista on kuitenkin alkuperältään suomalaisia.

4. Kielenvaihto; suomensukuiset > indoeurooppalaiset kielet:

4.1 Kielenvaihdon syyt ja metodi Euroopassa, ja sen vaikutus genetiikkaan:

Miksi indoeurooppalainen kieli hajosi n. 7000- 3000 eaa. aikana ja silloin muodostuivat germaaniset, baltti- ja slaavin kielet.

Väestöjen kielenvaihtoa ei yleinen kielitiede perustele riittävän selkeästi. Kielenvaihdossa ei genetiikka vaihdu. Esim. Eurooppalaisen väestön genetiikka on muuttunut jääkauden maksimin jälkeen vain sillä määrällä kuin tänne on ollut uusia muuttajia, kuten maanviljely - indoeurooppalaiset, kurgan- paimentolaiset, kimmerialaiset, skyytit, sarmaatit, traakit ja - viimeksi romanit ovat myös indoeurooppalaisia /arjalaisia (Intia), näitä muuttajia alkuperäisväestöjen

joukkoon on tullut myöhempien aikojen kuluessa maksimissaan 25%, kuitenkin indoeurooppalaisten kielten puhujia on Euroopassa 96%.

Miksi indoeurooppalaisten kielten osuus on näin suuri, kun alkuperäisten metsästäjäväestöjen osuus geenistöstä on 75%?

Melkoinen ristiriita, selitys on metsästäjäväestöjen kielenvaihto indoeurooppalaisiin kieliin; germaani jne.. (SL).

Miksi suomensukuiset kielet yleensä jäivät "henkiin", miksei kaikki koko Euroopan alue muuttunut indoeurooppalaisten kielten alueeksi? Lyhyt vastaus, koska suomensukuisten kielten levinneisyys oli riittävän laaja- alaista Alppien pohjoispuolella Atlantilta - Uralille ja sen taaksekin. Siirtymäalueita Euroopan alueiden "reunoille" ja tässä tapauksessa pohjoiseen, on ollut riittävästi, säilyäkseen. Toiseksi, suomensukuisten kielet säilyivät, kun ilmasto kylmeni 4900 eaa. jälkeen niin voimakkaasti, että indoeurooppalaisen kielen levittäjä elinkeino, maanviljely ei enää ollut mahdollista 3000 eaa. jälkeen Itämeren rannikolta ns. vasarakirves/nuorakeramiikan - kulttuurien Veikselin - aluetta pohjoisemmaksi. Ainoastaan muutaman kymmenen ihmisen joukot, lähinnä miesjoukot (*liuti* > *liuta* > *liuko*) levittivät n. 2800 eaa. alkaen harvakseltaan maanviljelyä pohjoiseen Balttiaan ja Suomeen, mutta kieli ei vaihtunut näillä alueilla (asiasta tarkemmin; [Liukko- nimen esihistoriaa tutkimuksessa](#) tai Seppo Liukko kotisivulta) .

4.2 Euroopan alkuperäiskielet ovat jääkauden maksimissa syntyneet kielet:

a. Neoliittisen vallankumouksen vaikutus genetiikkaan ja kielenvaihtoon oli sananmukaisesti vallankumouksellinen:

Euroopan alkuperäikieliin luettavista jääkauden maksimin aikana syntyneitä kieliä ovat suomensukuisten ja baskin - kielet. Suomensukuisten suurin geneettinen muutos jääkauden maksimin jälkeen tapahtui, kun indoeurooppalaista väestöä siirtyi Eurooppaan.

Merkittävin muutos Eurooppalaisten genetiikkaan tapahtui vasta neoliittisen vallankumouksen aikana, kun suhteellisen pieni (em. n. 20%) määräinen indoeurooppalainen maanviljelijäjoukko (miesjoukko) saapui Eurooppaan Alppien pohjoispuoliselle ns. suomensukuisten metsästäjien alueelle. Maanviljelyelinkeino ja - kieli levisivät n. 5500 eaa. alkaen lämpötilojen vielä kohotessa ja säilyessä otollisena maanviljelyyn Euroopassa, maanviljely laajeni nopeasti. Jääkauden jälkeiselle maksimilleen, lämpötilojen vuotuinen keskiarvo oli maksimissaan 4900 eaa. aikana ja nykyistä n. 2 C- astetta korkeammalla.

b. Metsästäjien elinkeinon vaihdon merkitys kielenvaihtoon:

Alppien pohjoisalueella tapahtui suomensukuisten metsästäjien elinkeinon vaihto maanviljelyyn ja sen jälkeen käyttöön otettiin hiljalleen myös maanviljelysanasto ja lopulta metsästäjät omaksuivat myös uuden indoeurooppalaisen kielen. Muutos oli hidasta koska uusi kieli poikkesi huomattavasti aikaisemmasta **ural > suomalaiskielistä**, indoeurooppalaisesta kantakielestä syntyi murteita, jotka nykyisin tunnemme germaani, baltti ja slaavin - kielinä.

Indoeurooppalainen kantakieli hajosi Euroopassa n. 5000- 1000 eaa. aikana suomensukuisten väestöjen vaihtaessa puhumansa kielen indoeurooppalaisiin kieliin. Eurooppaan siirtyi em. vähäisen migraation, mutta pääasiassa kielenvaihtojen avulla uusi kielikunta, indoeurooppalaiset kielet.

Kun väestölle tapahtuu kielenvaihto, ei ko. henkilön tai suvun genetiikka muutu.

Tällainen väestön alkuperän perustelu on tarpeen myös suomensukuisten kielenvaihdossa. Arkeologisten kulttuurien kautta on mahdollista hahmottaa hyvin vanhoja väestöliikkeitä ja sen aikaisten metsästäjien todennäköinen puhuttu kieli. Kun teoria toteuttaa em. arkeologian, väestögenetiikan ja kielen muutoksen vaiheet jääkauden maksimista nykypäiviin saakka, on mahdollista määrittää milloin, miten ja miksi [kielenvaihdot Euroopassa](#) ovat tapahtuneet ja miten se saattaisi vaikuttaa nykyisten eurooppalaisten ihmisten genetiikkaan (mm. Seppo Liukko 1997- 2009)

Edellä olevan teorian perusteella, on todennäköistä, että suomensukuisten geneettinen perimä vaikuttaa myös eurooppalaisten vaaleaihoisten perimässä edelleen, vaikka nämä puhuisivat jotain indoeurooppalaista kieltä.

5. Nykyisillä eurooppalaisilla on suomensukuisten väestöjen alkuperä (kesken):

Alla olevat geneettiset tiedot ja mielipiteet ovat allekirjoittaneen hypoteeseja, jotka toteuttavat osaltaan suomensukuisten jatkuvuusteorian Euroopassa jääkauden maksimista alkaen. Väestöjen haploryhmätiedot ovat kerätty erilaisista lähteistä (lähdeluettelo Liukko- nimen historiaa tutkimuksessa - kesken):

Jääkauden maksimin aikana jäämassat ulottuivat Veiksel /Hampuri - Valdai - Lontoo linjalle. Tundra - alueet eivät olleet asuttavia, mutta siellä oli runsaasti suuriistaa (mammuttiarot). Kaikkien ihmisten täytyi siirtyä pakoalueille, asumiskelpoiselle alueelle eli Ukrainaan, jossa oli suuria määriä

erilaisia Ural- kieliä puhuvia Aurignac /gravette- ihmisiä, näiden n. 4000 vuoden aikana m muodostuivat suomensukuiset kielet näiden yhteiseksi metsästyskieleksi. Vastaavasti Aurignac /gravette- ihmisten Pyreneitten- /Iberian- refugissa muodostuivat baskin- kielet, jotka ilmeisesti perustuvat Afrikkalaisiin kieliin.

Euroopan Ukrainan refugin väestöt n. 60- 70% alkuperäisistä Cromagnon aurignac/gravette väestöt olivat vaaleaihoisia, vaaleahiuksisia ja vaaleasilmäisiä (sinisilmäisiä) jääkauden jälkeisiä suomensukuisia väestöjä, nämä ovat levinneet Keski- Euroopan alueille länsiosiin nykyisten Belgia- Tanska- sekä toisaalla Valkovenäjä- Viro alueille ja jään väistyessä siirtyneet jääkauden maksimin jälkeen pohjoiseen **Suomeen ja sieltä Ruotsiin**, koska Ruotsin alue oli vielä "poikki" isojen järvien kohdalta n. 8.000 -10. 000 eaa. ja Ruotsin vuoristossa oli vielä jäämassoja, joten **Ruotsin alkuperäisasukkaat ovat olleet suomensukuisia ja tulleet myös Suomen alueelta n. 7000 eaa. alkaen** kun jäät Ruotsissa väistyivät. Nämä Ruotsin alueen alkuperäiset väestöt ovat olleet suomensukuisten kielten puhujia. Siksi tällä alueella on myös biologisesti vaaleimmat alueet Ruotsissa, kuten biologit Rees ja Frost ovat tutkimuksillaan osoittaneet.

Ks. SL alkuperäinen artikkelipohja Wikipediaan 18.4. 2006, [Eurooppalaisten alkuperä](#), kirj. Seppo Liukko, (ks. myös artikkelin keskustelu -perusteet).

Väestögenetiikka pystyy selvittämään ns. isä- ja äitilinjat taaksepäin vaikka nykyihmisten alkulähtöpaikkaan saakka:

Isälinjojen Y- kromosomin haploryhmät ja niiden markkerit (snipit) jatkuvat vain miespuolisten jälkeläisten välityksellä ja äitilinjojen mtDNA haploryhmät ja niiden markkerit siirtyvät myös miespuolisiin jälkeläisiin, mutta jatkuvat vain äitien kautta.

a. Suomensukuisissa väestöissä eniten ns. Cromagnon genetiikkaa Euroopassa, kieli muotoutunut Ukrainan refugissa.

Miespuolisilla suomalaisilla on toisaalta suurriistanmetsästäjiltä perittyä y - kromosomin haploryhmä *N1c eli N3*, jota myös aikaisemmin *Tat- C* haplotyypiksi kutsuttiin. Ne ovat vanhinta aurignac -gravette genetiikkaa Euroopassa.

Aurignac / gravette haploryhmiin kuuluvat ovat vanhimmat ja määriltään suurimmat geeniperimät Euroopassa, yhteensä 75%, kun otetaan huomioon Balkanin I - haploryhmät.

Suurriistanmetsästäjien kieleksi muodostui suomensukuiset kielet jääkauden maksimin aikoina Ukrainan - refugissassa. Täältä olisi ollut yhteyksiä Mustan - ja Kaspianmeren kautta

Uralin takaiseen Aasian - refugiin, joiden alueet olisivat muuttuneet suomensukuisten kielten alueiksi (N3 > N 1 c ja R1a), tai suomensukuisten kielten siirtymä (ja genetiikka) olisi tapahtunut jääkauden maksimin jälkeisenä suurriistanmetsästäjien 18.000- 12.000 eaa. aikana, koska ko. genetiikkaa on myös siirtynyt Euroopasta Aasiaan Ural - vuorten yli ja **suomensukuinen kieli olisi siirtynyt prestiisi asemassa** olevan suurriistanmetsästäjien kielenä myös silloin Uralin taakse (ks. suomensukuisten kielten laajat - alueet myös Aasian puolella).

Alkuperäisten Alppien pohjoispuolisten alueiden vaaleaihoisilla asukkailla on nykyisin n. 70%.n Cromagnon /suomensukuisten genetiikka, joista Euroopan vanhaa ennen jääkauden maksimia olevaa Cromagnon Aurignac ja Gravette (N1c ja R1a) perimää eurooppalaisilla on n. 50%, joista suurin osa oli Ukrainan refugissa ja loppuosa Iberian refugissa (N ja R1b) ja toisen aallon gravette haploryhmältään- I oli n.10-15%. Balkanin - refugissa I - haploryhmää n. 10% (I1b), nämä olivat vielä jääkauden maksimin aikana metsästäjiä, mutta voidaan sanoa että nämä olivat alkuperältään "indoeurooppalaista" ja peräisin Anatolia- Intia alueilta, nämä olivat jääkauden maksimin aikana Alppien eteläpuolella Balkanin refugissa (Euroopan cromagnonin aurignac ja gravette haploryhmiä yhteensä siis 75%). **Ukrainan - refugin väestö oli kaikkein suurin väestöltään Euroopan refugeista, suuren ravinnonsaanti mahdollisuuksiensa vuoksi, joka johtui suurriistanmetsästyksen tehokkuudesta muihin sen aikaisiin elinkeinoihin verraten.**

Ennen jääkauden maksimia Euroopassa ollut aurignac ja gravette genetiikka on jakaantunut eri refugeihin ennen jääkauden maksimia niin, että Ukrainan refugissa olivat vaaleaihoiset suurriistanmetsästäjät (N ja R1a) ja Iberian refugeissa R1b ja mahdollisesti jo vanhempaa I genetiikkaa , joka olisi siirtynyt Balkanin alueelta, sillä Balkanin refugeissa oli pääasiassa toisen aallon gravette haploryhmä I - genetiikkaa (Haploryyppi I 1 a).

Myöhempää Euroopan ulkopuolista ns. **Indoeuroopan Gravette genetiikkaa (I1b) määrältään 20-25%** on tullut Euroopan ulkopuolelta, Indoeuroopasta eli Anatolia- Intia suunnalta, neoliittisena aikana ja maanviljelyn leviämisen vuoksi, joka puolestaan oli syy indoeurooppalaisen kielen leviämiseen Euroopassa (C. Renfrw).

Eurooppalaisten vanhimmat ja suurimmat (n. 50%)haploryhmät ovat N ja R, joiden yhteinen esi-isä on ollut L3 haploryhmä. Ukrainan- refugi oli kaikkein suurin väestömääriltään ja siellä muodostui **em. aurignac- ja gavette - ihmisille suurriistanmetsästäjien Ural- kielestä** suomensukuisten kielten ryhmä.

Myöhemmin jääkauden maksimin jälkeen siirtyi Balkanin refugiosta vanhaa metsästäjien gravette I- haploryhmää Alppien pohjoispuolelle, suomensukuisten alueille, myös kieli vaihtui suurriistanmetsästäjien kieleksi..

Täysin uutta I- ryhmän genetiikkaa saapui Eurooppaan n. 5500 eaa. maanviljelyn leviämisen yhteydessä, jossa migraation mukana tuli lisää mm. gravette I- haploryhmää, se saapui Euroopasta katsottuna kaakosta, Indoeuroopasta (tämä osa I- haploryhmästä on nuorempaa Euroopassa ja peräisin Lähi- Idästä).

Maanviljely ja siinä ohessa ns. indoeuroopan gravettien myöhemmän **I- haploryhmän** leviäminen aiheutti Euroopan suurimmat kielenvaihdot suomensukuisista metsästäjien kielistä indoeurooppalaisiin kieliin, ja tässä kielenvaihdossa muodostuivat uudet indoeurooppalaiset kielet Eurooppaan mm. germaani, slaavi, ja baltti.

Genetiikkaa Euroopan laajoilta alueilta Suomeen (kivikausi 16- 8.700 eaa.):

Väestöliikkeet Euroopan laajalla - alueella tapahtuivat seuraavassa järjestyksessä (arkeologiset -kulttuurit, jatkumo); Ukraina / Kostenkinin-, Hapurin-, Svidrin-, Ljyngbyn- ja Kundan - kulttuureista Suomeen n. 10700 vuotta sitten.

Etelästä Hampurin kulttuuriin tuli n. 12.- 14.000 eaa. vahvoja vaikutteita Iberian /Solutren-, Magdalen-, Maglemose- kulttuureista em. suomensukuisten laajalle alueelle, tästä johtuu mm. pohjoissaamelaiden geenipohja, joka on erilainen kuin suomalaisilla ja se ettei pohjoissaamelaisilla ole oikeastaan mitään yhteistä genetiikka ns. indoeurooppalaisten kanssa. Tästä samasta asiasta johtuu myös se, että suomensukuisilla naisilla on Iberia / Solutren - kulttuurien alueen äitilinjojen genetiikka, kuten myös pohjoissaamelaisilla. Miesten linjoissa pohjoissaamelaisilla on mm. Iberian-refugin R1b:tä, jota suomalaisilla ei ole ollenkaan tai hyvin vähän.

Suomensukuisten genetiikka koostuu pääosin ennen refugeja (= ennen jääkauden maksimia) olleista Euroopan alkuperäihmisten geneeistä niin isä- kuin äitilinjoista. Isälinjojen suuriistanmetsästäjien N1c ja R1a ja äitilinjojen U5 ja H1

ovat vanhinta genetiikkaa Euroopassa ja em. suomensukuisten jatkuvuusteoriasta johtuen, näin on nimenomaan juuri suomalaisilla.

Suomalaisten isälinjat ovat pääosin jääkauden maksimin Ukrainan refugin em. haploryhmistä, joiden haplotyyppit *N1c, R1a ja R1b* ja sekä **I 1 a osoittavat. Utta I - genetiikkaa näihin Suomessa oleviin suomensukuisiin sekoittui vasarakirvesgermaanien / maanviljelijöiden tullessa metsästäjien alueelle.**

Äitilinjoissa koko Eurooppa on yhtenäisempi, koska tätä jääkauden maksimin aikaista "läntistä" Iberian ja Ukrainan- refugeissa olleita U5 ja H1 haploryhmiä oli levinnyt hyvin laajalle alueelle Euroopassa ja myös Suomeen (ks. nykyiset molekyylogeneettiset mittaukset).

Suomensukuisilla väestöllä ainakin suomalaisilla ja virolaisilla sekä näihin samoihin väestöihin geneettisesti luettavilla balteilla on eurooppalaisista eniten Cromagnon - ihmisten alkuperäistä geenistöä. Suuriistanmetsästäjien tiedetään liikkuneen miesjoukkoina paikasta toiseen ennen jääkautta ja myös sen jälkeen aina n. 11.000 eaa. aikaan saakka. Nämä ovat ottaneen "naisensa" ko. eri alueilla metsästäessään. Siksi ns. isä - ja äitilinjat ovat varsinkin Euroopassa kivikaudella hyvin toisistaan poikkeavia.

Suomalaisten ja muiden suomensukuisten naisten yleinen mitokondriaalinen DNA:n ns. U5 haplotyyppi mtDNA, joka periytyy naisten välityksellä. Se on peräisin Euroopan Cromagnon / aurignac- gravette ihmiseltä ja sen äitilinjojen perusteella n. 38.000 eaa. alkaen.

Suomensukuisten jatkuvuusteoria (geenit):

Haploryhmien esiintymistiheys Suomessa, ja mistä tulleet ja mikä vaikutus genetiikkaan:

Näitä jääkaudella Euroopassa olleita CroMagnon /suomensukuisten haploryhmiä nykysuomalaisilla miehillä on n. 65%:lla, joka jakaantuu seuraavasti; Ukrainan refugin N1c ryhmää on n. 56%:lla ja Ukrainan R1a geenejä 8%, ja R1b n. 1%, loput ovat Balkanin refugin vanhaa metsästäjien genetiikkaa haploryhmä I, jota on jääkauden maksimin jälkeen levinnyt Alppien pohjoispuolelle n. 20% mm. Ukrainan- refugin jälkeiselle alueelle ja siten myös alkuperäisiin suomalaisiin.

Tällöin jääkauden maksimin jälkeinen suomensukuisten genetiikkaa nyt mitattuna oli, n. 85%:sti jääkauden maksimista peräisin (siltoin siis väestöstä 100%).

Maanviljelyn leviämisen aikana on tullut Suomeen vain pääasiassa germaanien migraation vaikutusta on yhteensä väestönä n. 25%, mutta genetiikkaan muutosvaikutusta on ollut n. 9-10%.

Ensimmäinen muutto suomensukuisten alueille Suomeen on tapahtunut vasarakirves-/nuorakeraamisen kulttuurin aikana alkaen 2800 eaa. Silloin n. 80 %:sti suomensukuisten vasarakirvesgermaanien n. 5% migraation vaikutuksesta Suomeen tuli vain n. 1% uutta genetiikkaa.

Skandinaavisen pronssikulttuurin aikana ja sen jälkeen on tullut n. 60%:sti suomensukuisten pohjoisgermaanien n. 20%:n migraatiota suomalaiseen väestöön, jolla on ollut **uutta genetiikkaa** lisäävä merkitys on n. 8% Suomen alueen väestön genetiikkaan.

Laskennassa ko. väestögenetiikan jakosuhteet ovat laskettu ns. alkuperäisen perusteen mukaisena, jossa Cromagnon aurignac ja gravette - eli jääkauden maksimin väestön perimää on Euroopassa keskimäärin 75% nykyisen väestön alkuperästä. Uutta pääasiassa ns. indoeurooppalaista uutta väestöä ja genetiikkaa Eurooppaan on tullut vain 25%. Tässä on lähtökohtana Suomessa tunnetut haploryhmät (tutkimustuloksia).

Haploryhmät kuvaavat Euroopan jääkauden maksimin aikaista väestöä. Suomessa ko. alkuperäinen Cromagnon aurignac ja gravette väestö on n. 85%, muut lisäykset genetiikkaan ovat Euroopan sisäistä ja tapahtuneet neoliittisen vallankumouksen jälkeen. Tämän merkitys on korkeintaan 25% Geneettinen jakauma on saatu em. laskentaperiaatteen ja suomalaisista tehtyjen mittausten perusteella. Näistä on saatu seuraavan näköinen yhteenvetotaulukko (SL 2009). Tämä

jako perustelelee suomensukuisten jatkuvuusteorian jääkauden maksimista alkaen. Lopputuloksena Suomessa oleva DNA - haporyhmien jakauma:

Yhteenvedona Suomen alueen väestön genetiikan jakaantuminen on seuraava (osuus nykyisten suomalaisten geneistä):

- a) Suomen alueen suomensukuisten alkuperäisväestön genetiikkaa suomalaisilla **85%** (osuus; Suomensjärven- kulttuurin väestöä 85%)
- b) Suomen alueelle tulleet vasarakirvesgermaanien vaikutus genetiikkaan on **1%** (+ Nuorak. ja Kiukaisten kulttuuri n. 86%)
- c) Suomen alueelle Skandinavian pronssikulttuuri 1500eaa.- 1500 jaa. n. **8%** (+ pronssi - rautakausi- keskiaika, n. 93%)
- d) Muut Suomen alueelle muuttaneet vaikutus baltti jne. n. **4%** (= nyt **yhteensä 100%**)

Johtopäätelmä haploryhmittäin (Nyt mitattuna suomalaisten haploryhmäjakauma on seuraava):

Alkuperäisen Suomen alueen suomensukuisten eli Suomensjärven kulttuurin osuus nykysuomalaisissa on (a+b+c) n. 85%:

- a) **56%** **N1c**, vanhempaa jääkauden maksimin suurriistanmetsästäjien ryhmää (aurignac)
- b) **11%** **R1a**, vanhempaa jääkauden maksimin aikaista suurriistanmetsästäjien ryhmää (gravette)
- c) **20%** **I1a**, vanhempaa metsästäjien I- ryhmää (gravette vanhaa)

Seuraavat geenit ovat ns. uutta genetiikkaa Suomen alueelle n. 2800 eaa. alkaen (d+e) n. 13%.

d) **9%** **I1b**, josta vasarakirvesgermaanien 1% ja Skandinavian germaanien 10% on uutta I1b gravette uudenpää Haploryhmää.

e) **4%** muut,

josta balttien migraatiota n. 2% n. 2000 eaa. jälkeen Suomeen, ja uudet 2% n.1600-jlk:n. Suomeen muuttaneet.

Gravette I- haploryhmää suomalaisilla on yhteensä n. 29%, tämä on sijoittunut Suomeen alueelle nimenomaan Lounais- ja Etelä- Suomi painotteisesti, koska pääosa Suomen alkuperäisasukkaiden Suomusjärven- kulttuurista oli sijoittunut alun perin näillä "asuttaville" alueille, myöhemmät migraatiot saapuivat edelleen nuorakeraamisena aikana ja pronssikaudella lounaiseen Suomeen, joka osaltaan laimensi N1c "pitoisuutta" ja lisäsi I- haploryhmän osuutta..

Balttiväestöjen ja vasarakirveskulttuurien ja germaanien genetiikka:

Suomensukuisissa väestöissä suurriistanmetsästäjien N1c on yleisin haploryhmä, sitä on suomalaisilla, virolaisilla ja mm. balttilaisilla eniten Euroopassa, jonka perusteella geneetikot määrittävät, että mm. baltit ovat kielenvaihtaneita suomensukuisia väestöjä.

Suomalaisilla on vasarakirvesgermaaneilta maanviljelyn Suomeen tuoneiden I- haploryhmää, mutta tulijoita on ollut vähän arviolta korkeintaan vain 5 % suomalaisista. Nämä muuttajat olivat vielä pääosin suomensukuisia, mutta heillä oli jo indoeurooppalaista perimää n. 20%.n osuudelta, siksi genetiikkaan tuli vain 1% tätä indoeurooppalaista geenistöä, mutta samalla suomensukuisille siirtyi (ainakin tälle osalle) ns. maitosokerin sietokyky- geenimutaatio, joka oli maanviljelijöiden ja karjatalouden mukana saapunut Suomeen. Kuten myös pohjoisgermaanien muutoissa Suomeen, jolloin ko. I1a - haploryhmän lisäystä on tullut n. 9% lisää Skandinavian pronssikaudella ja sen jälkeen.

Indoeurooppalaista gravette perimää suomalaisilla:

Nykyisillä Suomalaisilla toiseksi yleisin haploryhmä on I - haploryhmä, jota on 29% :lla (I1a). I- haploryhmän tyyppi I1a - on ns. vanhaa jääkaudenaikaista Balkanin refugin metsästäjäväestöjen ryhmää, joka oli sekoittunut jääkauden maksimin jälkeen laajan alueen suomensukuisiin väestöihin.

Euroopan ulkopuolelta tulleen indoeurooppalaisen **I1b - haploryhmän** väestöt näyttävät olleen nimenomaan ns. indoeurooppalaisia geenejä, joita tuli Eurooppaan vasta n. 5500- 8000 eaa. ajan jälkeen, nämä väestöt levittivät maanviljelyä metsästäjien alueille.

I- haploryhmän esiintymistiheys on Lounais- Suomessa suurin, koska Pohjanmaalla ja Itä-Suomessa on selkeänä enemmistönä N1c - haploryhmän. Tämä johtuu siitä, että Lounais- Suomeen tulleet suomensukuiset vasarakirvesgermaanit ja myös pohjoisgermaanit olivat maanviljelyjoukkoja ja näiden mukana indoeurooppalaista uutta geenistöä (I1b) tuli Suomeen nimenomaan isälinjoina,

sillä äitilinjat ovat vanhempia jääkauden maksimin jälkeisiä migraatioita, ja koska uutta äitilinja migraatiota Suomeen ei ole tullut.

Tämä y-kromosomin maanviljelijöiden I- haploryhmää tuoneet miesjoukot ovat kuitenkin huomattavasti nuorempaa kerrosta Suomessa, kuin N- ja R haploryhmät..

Germaaneilla on suomensukuista cromagnon- perustaista geenistöä seuraavaksi eniten suomalaisten, virolaisten, balttilaisten jälkeen, suomensukuisten Keski- Euroopan alueiden kielenvaihdoksista johtuen, vaaleimmilla pohjoisslaaveilla on samasta syystä ko. geenistöä.

Myöhemmät neoliittisen vallankumouksen (maanviljelyn leviämisen) väestöliikkeet ja muut kansainvaellukset ovat sekoittaneet Euroopan geenistön niin, että näiden naisten mtDNA:n ja miesten y- kromosomin alkuperäisiin haploryhmiin on tullut erittäin suuria "assimiloitumisia" ja monia ristikkäisiä haploryhmien vaikutetta (snapien- / markkerien eroavaisuuksia). Eurooppaan on tullut maanviljelyn levitessä **ns. nuorempaa gravettien indoeurooppalaista y-kromosomin I- geenistöä**, korkeintaan 20% sen aikaisen eurooppalaisen väestön asukasluvusta. Tämä osa I- haploryhmästä ei ole alkuperäistä jääkauden maksimin Eurooppalaista geenistöä. Tämän vuoksi monia erilaisia vanhan ja uuden gravette - geenistön variaatioita löytyy kaikilta **nykyisiltä eurooppalaisilta** väestöryhmiltä, myös suomalaisilta. Tämä miesten I - haploryhmän genetiikka on Eurooppaan vasta 5500 eaa. jälkeen tulleen n. 20%:n migraation vaikutusta.

Jatkuvuusteorian mukaiset haploryhmät:

Aurignac (N) - ja gravette (R ja I) ihmisiä oli jääkauden maksimin aikana molemmissa refugeissa, niin Ukrainan- kuin Pyreneitten ja Balkanin refugissa, joka on Euroopan gravette väestön suurin alue, josta mm. **I I a** - haploryhmä- on levinnyt kahdessaakin aallossa pohjoiseen suomensukuisten metsästäjien alueelle. Ukrainan refugissa **N ja R** - haploryhmien ihmiset opettelivat puhumaan ural- kielestä muodostunutta suomensukuisten kieliä. Täältä ko. väestö levisi Keski- Eurooppaan ja mm. Kundan - kulttuurista Suomeen.

Suomi on asutettu n. 10.700 vuotta sitten asutettu Kundan (Pulli) - kulttuurien itäisen ja eteläisen tulosuunnan kautta eli Laatokan / Antrean kautta ja suoraan Suomenlahden yli.

Toisaalta myös suomalaisilla miehillä muita eurooppalaisia yleisempi N 1 c haploryhmä (N3 = Hg 16 tai "Tat- C"), joka periytyy miehillä (y-DNA), ovat peräisin Eur - Aasian suurriistan metsästäjiltä (tästä aiheesta mm. National Geographic Genographic, jonka ajoitus heittänee noin 10.000 vuotta, johtuen puutteellisesta väestöliikkeiden tiedoista jääkauden maksimin aikoina). Joka tapauksessa nämä **haplotyyppi N 1 c eli N3 miehet** ovat olleet ns. **Cromagnon /Aurignac-**

Gravette- ihmisiä (n. 38.000 - 16.000 eaa.), nämä tutkimuslaitoksen tiedot osaltaan osoittavat suomensukuisten jatkuvuusteorian ja perimän pääosin suurriistan metsästäjiltä.

Nuoremmat Euroopan ulkopuoliset I - haploryhmän - gravette väestöt ovat tulleet maanviljelyn aikana Eurooppaan, mutta olivat joko eteläisessä Balkanin refugissa tai Indoeuroopassa (Anatolia- Intia alueilla) jääkauden maksimin aikoina. Tässä on huomattava, että lähtöalueiden Indoeuroopan eli Indo-Iranin (iranilaisten = arjalaisten) alueella mm. Iranin nykyisellä alueella on mitattu haploryhmä I - osalta (Teheran) todettu 34% esiintymistiheys.

Ns. isälinjojen y - kromosomin Balkanin ja nuoremman indoeurooppalaisen eteläisten maanviljelijöiden haploryhmä I:n vaikutusta Suomeen olisi tullut myöhemmin vasarakirveskulttuurien aikana. Tässä isälinjan haploryhmä I:ssä on tullut suomalaisille myöhemmin hieman n. 10% ns. indoeurooppalaista genetiikkaa n. 5500- 3000 eaa. ajalta, mutta pääosa on edelleen näilläkin väestöillä Euroopan Cromagnon / - suomensukuisten perimää.

Vasarakirveskulttuurin leviämisen aikana n. 2800- 1600 eaa. aikana ns. indoeurooppalaista germaanigeenien vaikutusta saapui Suomeen lievänä vain n. 5-10 % migraationa ensiksi Balttian kautta ja myöhemmin Skandinaviasta. Skandinavian väestöt ovat myös alunperin jatkuvuusteorian mukaista suomensukuisten väestöä Brommen / Hampurin kulttuurin ajoilta, ja niihin oli assimiloituneena ko. baskilaista geenistöä ja myöhemmin 3000 eaa. jälkeen vasta indoeurooppalaista nuorempaa geenistöä, joskin sitäkin vain lievästi. **Suomensukuisten geenit säilyivät myös vasarakirvesgermaanissa**, joissa uutta I- ryhmän lisäystä vain n. 10- 15%.

Keski- Euroopan nuorakeramiikan aikaista vastaava neoliittinen kielenvaihto tapahtui Skandinaviassa myöhemmin n. 2500- 500 eaa. aikana aiheutti sen, että suomensukuiset väestöt siirtyivät germaani-kieliseksi etelästä alkaen. Kieli on siellä hitaasti 500- 2000 vuoden aikana vaihtunut, suomensukuisten kieliraja oli siirtynyt Isojen järvien alueelle. Tästä pohjoiseen olevat alueet ovat lähinnä alkuperäisten suomensukuisten alueita ja myös yhtä vaaleaa väestöä (vaaleat - hiukset/silmät /iho) kuin suomalaiset (viite; Rees, 2002 ja Frost 2006- tutkimukset).

Ruotsissa alkuperäinen suomensukuisten geenistö sai Skandinaviassa ensiksi eteläistä baskilasta geenistöä (megaliitti- kulttuuri), siksi suomensukuiset suomalaiset ja suomensukuiset nykyiset pohjoisgermaaninkieliset ruotsalaiset eivät ole keskenään niin läheistä sukua suomalaisille, kuin **vanhemman suomensukuisten geneettisen perusteen vuoksi germaanit, itävaltalaiset ja saksalaiset ovat nykyisille suomalaisille (Cavalli- Fortza).**

Vasarakirvesgermaanit olivat levittäytyneet Balttian lisäksi myös Skandinaviaan n. 3000 eaa. alkaen. Nämä molemmat suunnat ovat tuoneet Suomeen länsi- germaanien haploryhmä I:n y- kromosomin genetiikkaa. PS. Suomessa ja Virossa kieli ei vaihtunut.

b. Pohjoissaamelaisten perimän äitilinjat pääosin Iberiasta ja isälinjoissa yhteneväisyyttä suomensukuisiin:

Nykyisten pohjoissaamelaisten äitilinjojen genetiikka eroaa muista suomalaisista ja eurooppalaisista, sillä heillä yleinen äitilinjan haploryhmä on H1 ja U5b1b, he olisivat peräisin Iberian refugista.

Tämä olisi tapahtunut niin, että Iberian väestöä olisi siirtynyt pohjoiseen ja Fennoskandian läntistä reittiä Norjan silloista "kuivaa" rannikkoa pitkin mm.

Komsaan n. 9000 eaa. (Ks. [Suomalaisten geneettiset alkujuuret, Idästä vai lännestä](#), Huopana, Lappalainen, Savontaus 2006;12 (1);63-81).

Tämä geneettinen varmistus vahvistaa mm. vanhat mm. Ville Luhon /Matti Huurre, ja näitä myöhemmät edellisessä geenitutkimuksessakin mainitun Kalevi Wiikin teorialt. että (pohjois-) saamelaiset ovat siirtyneet Komsan alueelle n. 9000 eaa. ja nimenomaan Norjan vuoriston kuivaa rannikkoreunaa pitkin (merivedet olivat silloin vielä n. 50- 100 metriä alempana kuin nyt; maa nousut vast.).

M-L Savontauksen tulkinnan mukaan pohjoissaamelaisten ei ole laisinkaan ns.

indoeurooppalaista geenistöä (Savontaus 1996?). Tämä selittyisi sillä, että pohjoissaamelaisten peuranmetsästäjillä ei ole, "matkalla" Iberiasta - Komsaan, läpi suomensukuisten ja - kielten suurriistanmetsästäjien n. 12-13.000 eaa. aikaisten väestöalueiden, voinutkaan olla kontakteja indoeurooppalaisiin väestöihin, koska indoeurooppalaiset ovat saapuneet Alppien pohjoispuolisille alueille vasta 5.500 eaa. alkaen. Toiseksi suomensukuiset väestöt ovat olleet aina pohjoissaamelaisten ja indoeurooppalaisten välissä, jonka vuoksi suorat kontaktit eivät edes ole olleet mahdollisia.

Vanhin peruste pohjoissaamelaisten yhteyksistä suomensukuiseen kieleen on tullut Hampurin- Brommen -suomensukuisten kielten kulttuureista ja sitten myöhemmät uudelleen vasta vasta n. 6000 eaa. alkaen, kun pohjoissaamelaisten kontakteja syntyi hämäläisten /suomalaisten kanssa **eli etelä -saamelaisten metsästäjien** ja tunturialueen **pohjoissaamelaisten tunturikauriinmetsästäjien** kesken. Suomalaisethan olivat vielä n. 5000 eaa. aikana, 2800 eaa. saakka kaikki ns. **metsästäjä eteläsaamelaisia** ja myöhemmin n. 2800 eaa. alkaen maanviljelyn levittäytyttyä Lounais- Suomen rannikoilta Hämeeseen, nämä "muuttuivat" **maanviljelyhämäläisiksi (finnit, Tacitus 98)** eli nämä finnit olivat silloin elinkeinonvaihtajina edelleen vanhoja metsästäjä hämäläisiä.

Maanviljelykulttuurin aikana hämäläisyys jatkui aluksi pääosin naisten kautta, ja myöhemmin maanviljelyn tuoneiden vasarakirveskulttuurin germaanien assimiloitumista tapahtui jatkuvasti alkuperäiseen hämäläiseen väestöön, varsinkin rannikkoalueilla. Maanviljely laajentui ainakin jo rautakaudella varsinaisten hämäläisten alueille. Uusia metsästäjähämäläisiä aloitti maanviljelyn, jolloin siis mainitut suomalaiset / finnit olivat edelleen geneettisesti pääosin suomalaisten alkuperäistä väestöä - **etelä- saamelaisia** (mutta nämä eivät enää olleet

pohjoissaamelaisiksi - , tai joidenkin edelleen lappalaisiksi väittämiä väestöjä). Suomessa oli rautakaudella kahdenlaisia hämäläisiä;

1) **maanviljelyhämäläisiä** (finnit /fennit) sekä

2) **metsästäjähämäläiset** (=skridefinnit = lappalaiset, mutta ei pohj.saamelaisia, geneettinen ero).

Maanviljelyä "vältelleet" vanhat metsästäjähämäläiset (*skridefinnit*, Jordanes 551) **jatkoivat metsästäjinä**, nämä myös **lappalaisiksi** mainitut etelä- saamelaiset siirtyivät jatkuvasti pohjoiseen maanviljelijöiden levittäytyessä sisämaahan. Niitä on sanottu lapinvaltauksiksi. Lapinvaltauksia tapahtui vielä 500- 1200- luvulla. Maanviljelyn levitessä keskiajalla Suomen alueella pohjoiseen Oulun- Kainuuseen, saattoi ns. vasarakirveskulttuurien lievää indoeurooppalaista geenistöä siirtyä pohjoissaamelaisiin näiden em. maanviljelijähämäläisten välityksellä, mutta ko. kontaktit ovat olleet erittäin vähäisiä.

Miespuoliset saamelaiset ovat saaneet siirtymisen jälkeen noin puolet genetiikastaan Tat C markkerin suomalaisilta Hampurin kulttuurien Iberian refugin kielenvaihdon aikana. Tat C markkeria on siirtynyt saamelaisväestöön myös myöhemmän Suomusjärven ja Kiukaisten kulttuuriin aikaisena suomensukuisten em. saamelaisten äitilinjojen yhdistymisistä, ennen vasarakirveskulttuurien saapumista Suomen alueelle.

Tämä saamelaisten äitilinjojen alkujuuri osoittaisi saamelaisten matkan Iberiasta - Komsaan todeksi ja samalla osan myös mm. Seppo Liukon kirjoittamista pohjoissaamelaisten kielenvaihtoteorioista.

Ns. pohjoissaamelaiset eivät ole asuttaneet Suomen aluetta, muuta kuin mihin poronhoitoalueet ulottuvat Fennoskandiassa. Suomen eteläosien asukkaina mainitut **lappalaiset ovat eteläsaamelaisia**, jotka ovat olleet vasarakirveskulttuurien jälkeen niitä hämäläisiä, jotka elivät metsästyksellä, kalastuksella ja keräilyllä, erotuksena Lounais- Suomen maanviljelyhämäläisistä (joita alettiin myöhemmin nimittää suomalaisiksi /finneiksi).

Ylä-Lapin pioneeriasutuksen alkuperästä on Suomessa äskettäin esitetty kaksi vaihtoehtoista mielipidettä: toisen mukaan se on peräisin etelästä, jolloin se palautuisi Kundan kulttuuriin (Halinen 1994; Rankama 1997);

toisen mukaan se voikin palautua Ruijan rannikon Komsan kulttuuriin (Carpelan 1996; Matiskainen 1996), **joka nykyisin tavallisesti johdetaan Norjanmeren rannikkoa myöten uponneelta Pohjanmeren maalta sekä Keski-Euroopasta** (esim. Bjerck 1994).

Varsin todennäköisesti koillinen Ylä-Lappi on saanut pioneeriasutusta kummaltakin suunnalta (Carpelan 1999).

Komsan kulttuurin alkuperä ei löydy 'idästä', sillä tällä tietoa Venäjän pohjoisvyöhyke

tuli asutetuksi myöhemmin kuin Ruijan rannikko.

Christian Carpelan, [LYHYESTI ARKEOLOGIASTA](#)

Miten olisi mahdollista, että pohjoissaamelaisten kieli on samaa kielikuntaa kuin suomalaisten, miksi kuitenkin geneettiset erot ovat suuremmat kuin esim. suomalaisten ja germaani (mm. saksalaisten, itävaltalaisen) kanssa?

Miksi pohjoissaamelailla on suomen kieli, vaikka pääosin erilainen genetiikka?.

Tässä voisi toistaa sen vanhan määritelmän, jossa lähtökohtana on se, että pohjoissaamelaisten ovat vaihtaneet kieltä baskista suomensukuiseen kieleen n. 13.000- 11.000 eaa..

Peuranmetsästäjien tullessa etelästä Madeleinen kulttuurista pohjoiseen "läpi" suomensukuisten läntisen kielialueen eli suurriistanmetsästäjien alueiden kautta Norjan rannikkoalueelle ja sieltä pohjoiseen Komsaan n. 9000 eaa. (pohjoissaamelaisten).

Tämä baskipohjaisen väestön kielenvaihto olisi tapahtunut suomensukuisten /-kielisten Hampurin-, Lyngbyn-, Ahrensburgin- ja Brommen - kulttuureissa perstiisikielen asemassa ja siten *lincua - franca kielenä* olleeseen suomensukuisten suurriistanmetsästäjien kieleen

mm. Seppo Liukko 1997-2009.

c. Baltit olisivat genetiikkamittauksien perusteella kielenvaihtaneita suomensukuisia väestöjä:

Balttien alue on tämän laajennetun jatkuvuusteorian (SL) mukaisesti ollut suomensukuisten ja -kielisten väestöjen aluetta jääkauden maksimista alkaen jäänsulamisen jälkeen, kuten on ollut aikaisemmin mm. nykyisten valtioiden, kuten Saksan ja Puolan alueetkin. Tähän asiantilaan on tullut muutoksia vasta vasarakirves -/nuorakeraamisen kulttuurin (maanviljelyn) vaikutuksesta, ja silloin on alkanut kielenvaihtoprosessi indoeurooppalaisiin kielisiin ko. suomensukuisten alueilla. Balttilaisten väestöjen alkuperäinen suomensukuinen perimä, esitetään myös alla olevassa tutkimuksessa vuodelta 2006, lainaus geneetikko M-L. Savontaus (tämä tukee myös osaltaan ko. perustein esitettyä suomensukuisten jatkuvuusteoriaa:

Savontaus itse pitää liettualaisia ja latvialaisia kielenvaihtajina. Hänen mukaansa kansat kuuluivat suomalais-ugrilaiseen kieliperheeseen, ennen kuin omaksuivat indoeurooppalaisen kieltensä. – Y-kromosomin geenimuotojen suhteen liettualaiset, latvialaiset ja virolaiset ovat lähes identtisiä, joten jonkin ryhmän tai joidenkin ryhmien on täytynyt vaihtaa kieltä, Savontaus sanoo (linkki alla).

Kielenvaihto ei muuta geenejä. Suomalaisten geneetikkojen tekemässä tutkimuksessa osoitetaan suomalaisten ja balttien (mittaus tehty nimenomaan **Liettulaisista**) isälinjoissa olevan sellaista yhteistä pohjaa, joka osittain puuttuu muun Euroopan väestöiltä. Tämä haploryhmä N3 /tat-C osoittaa sen Euroopan alkuperäisväestöjen geeniksi ja on sitä vanhaa aikaisemmin "itäiseksi" mainittu geeniperimää, jota nyt sanotaan **koilliseksi, suurriistanmetsästäjien / suomensukuisten Ukrainan - Uralin alueen** haploryhmäksi. Se on Euroopan jääkauden aikaista aurignac / gravette suurriistanmetsästäjien **N1c eli Tat -C (vanha nimi N3)** haploryhmän markkeria, mutta tämä alkuperäisväestö on vaihtanut puhumansa kielen indoeurooppalaisiin kieliin 2500- 500 eaa. aikana ehkä osittain senkin jälkeen kuten esim. latvialaiset, tällä hetkellä enää vain yksi (1) suomensukuinen liivinkielen taitaja on olemassa **Latvian** alueella.

Tämä balttilaisten kielenvaihto on tosiasiaa, joka selviää samasta tutkimuksesta vuodelta 2006 Lappalainen, Savontaus, Huopana et al.:

Suomalaisten isälinjoista n. 60% ja balttien n. 40%, olisi tätä Y-kromosomin haplotyyppin markkeria Tat C, se osoittaisi osaltaan, että baltit ovat suomensukuisen kielen indoeurooppalaisiin kieliin vaihtaneita väestöjä (Savontaus).

Ks. Suomalaisten geneettiset alkujuuret, Idästä vai lännestä, Huopana, Lappalainen, Savontaus 2006;12 (1);63-81).

Katso myös karttaa n. 100 jaa. ajalta (alla), jossa Mustanmeren pohjoisrannalla oli jo balto-slaavin kieli oli vaihtunut, sillä alkuperäinen väestö oli pääosin alkuperäistä suomensukuista väestöä. Täältä slaavin kieli on levinnyt Baltian suomensukuisten alueelle (migraatio yli 10%) ilmeisesti jo vanhemman rautakauden aikana, jolloin näiden suomensukuisten alkuperäisasukkaiden kieli on vaihtunut suomalaiskielten- germaanikielten (= varhaiskantasuomen) ja slaavien sekoitukseksi eli baltin kieleksi (jota myös baltoslaaviksi kutsutaan). Baltian väestön alkuperäistä väestöä ovat suomensukuiset ja- kieliset väestöt, joiden ensimmäinen kosketus jääkauden maksimin jälkeen on ollut n. 2800- 2200 eaa. aikana **vasarakirvesgermaaniin maanviljelyn levittäytymisen** aikoina. Kieleen tuli silloin pääasiassa maanviljelyyn liittyviä laina sanoja. Vasta n. 2000 vuotta tämän jälkeen on Baltian -Novgorodin alueelle noussut etelästä slaavi väestöjä, joiden vaikutuksesta on tapahtunut Baltian alueella väestön kielenvaihto, kuten Novgorodin ympäristössä.

Myös koko Itä- Euroopan alueella aikaisemmin laajan alueen suomalaiskielisen alueen

jälkeen tilkkutäkki väestöiksi ympäri Eurooppaa jääneet suomalaiskielet ovat kuolleet (muroma, metserä jne.), mutta väestö tai kansa ei tietenkään ole minnekään kuollut, on tapahtunut puhutun kielen vaihtuminen.

Kielenvaihto on historiallisesti tosiasiaa:

Marcantonio 2002:

Amerikan ja Australian esimerkit selvästi näyttävät, että monet alkuperäiset kansat ovat vaihtaneet kieltensä englantiin, espanjaan, portugaliin. Tämän tuloksena monet alkuperäiset kielet ovat kutistuneet, ja monet ovat jo kuolleet.

Kielenvaihto Euroopassa (Alppien pohjoispuolella)

Laajan suomensukuisten kielialueen kielenvaihdot Euroopassa:

Lisää indoeurooppalaisia slaaveja skyytit ja sarmaatit (indoiranilaisia- Kurgan- Iranin indoeurooppalaisia, slaavinkielisiä ryhmiä) oli saapunut Indoeuroopan eli Antolia- Iranin [Parthia- Persia] välisiltä alueilta, **Mustanmeren pohjoisrannoille.**

Siitä pohjoiseen puhuttu kieli oli vielä 100 jaa. aikanakin *suomalaisväestöjen kieliä*, niinkin etelässä kuin nykyisen Ukrainan- Valkovenäjän alueille saakka (Uralic tribes / väestöt- heimot).

Alla Sarmatia - Scythia karttakuva, lainaus osoite; http://en.wikipedia.org/wiki/Scythian_languages

Indoeurooppalaiskielisten maanviljelijöiden saapuminen aiheutti suuret muutokset Euroopassa > seurauksena; suomensukuisten metsästäjäväestöjen kielenvaihto ja elinkeinon vaihto

Ns. Neoliittisen vallankumouksen aikana maanviljely - ja indoeurooppalaiset kielet levisivät n. 5000 eaa. - 3000 eaa. Mustanmeren - ja Alppien väliseltä alueelta Itämeren rannikolle saakka.

Metsästäjien elinkeino ja kieli vaihtuivat Anatolian ja Iranin välialueilta saapuneiden maanviljelijöiden (Indoiranilaisia - indoeurooppalaisia oli saapui maksimissaan 15- 20% alkup. metsästäjien määrästä) **indoiranilaiseen kieleen** ja saman alueen maanviljelyelinkeinon (maanviljelyn kieli oli indoeurooppalainen kieli).

Maanviljelykielestä tuli nyt alueen uusi prestiisi kieli, ja uuden- / parhaan elinkeinon kieli. Elinkeinoon vaihdossa myös metsästäjien kieli vaihtui - hiljalleen, muodostui uusia kieliä, joista vanhin kieli on kantagermaani.

Samalla muodostui Euroopan Alppien pohjoispuoliselle alueelle **nuorakeraaminen - vasarakirveskulttuuri**, jonka kielenä oli em. kantagermaani (Nuorakeraamisen /vasarakirveskulttuurin alueen väestö geneettisesti; saapuvat indoeurooppalaiset assimiloituivat metsästäjiin, mutta alkuperäiset CroMagnon metsästäjien geenit säilyvät edelleen n. 75%:n enemmistönä, **kielenvaihdossa ei genetiikka muutu**).

Euroopan lämpötila olosuhteet olivat juuri 4900 eaa. aikana sellaiset, että Alppien pohjoispuolisten alueiden maanviljely oli erittäin mahdollista ja otollista. Maanviljely ehtikin levitä tämän lämpökauden vaikutuksesta jopa Itämeren rannikolle saakka.

Siitä eteenpäin Baltiaan, Viroon ja Suomeen / Keski- Ruotsiin leviäminen hidastui, ilmojen kylmetessä, maanviljelyn vaikeutuessa, joiden seurauksena voidaan todeta, että näillä alueilla kieli ei aluksi edes vaihtunut.

Slaavien alkujuret ovat vanhimmat kirivitsit n. 1100 eaa. Venäjän suomensukuisten alueelle ja nuoremmat sarmaatit, skyytit (KURGAN) paimentolaiset saapuivat Iranin alueelta Eurooppaan Mustanmeren pohjoispuolelle n. 800 eaa (Iran- Anatolia alueelta).

Baltiaan muodostui kivi - pronsikauden aikana alkuperäisen varhaiskantasuomenkielen ja vasarakirvesgermaanien (2800 - 2000 eaa. aikaisen saapumisen jälkeen) kielistä yhdistelmästä muodostui - kantasuomi, kuten Suomen alueella (kieli ei vahtunut).

Vasta myöhemmin, nuoremman rautakauden aikana (n. 100 eaa. - 800 jaa.), Baltian alueelle etelästä - idästä muuttaneiden slaavilaisten (*slovenit*) heimojen assimiloituessa (**yli 10% migraatio**) muutti Baltian eteläosien alueen suomensukuisen alkuperäisväestön kantasuomenkielen **baltinkieliseksi** väestöksi (*baltoslaavi*).

Kuten yllä oleva karttakin osoittaa, **että vasta n. 100 jaa. aikana** nykyisen Baltian, Venäjän ja myös Ruotsin eteläosien suomalaiskielisten kielenvaihtuminen indoeurooppalaisiin kieliin (germaani- ja slaavi- baltti) oli jo tapahtunut tai tapahtumassa.

PS. Suomessa ja Virossa alkuperäisten metsästäjien kieli ei vaihtunut, n. 2800- 2000 eaa. tapahtuneiden vasarakirvesgermaanien muuttojen aikana muuttajien kieleen (koska migraatio oli vähäistä n. 5 %:n määrällä alkuperäisväestöstä), sillä maanviljelyn leviäminen oli lämpötilojen laskiessa hidasta ja hidastunut. ja toiseksi, maanviljelyn levittäjinä toimivat pienet miesjoukot /ryhmät (*liuti*), jotka assimiloituivat alkuperäisasukkaihin

mm. ottamalla naisensa ko. suomensukuisten väestöjen naisista. Uusille sukupolville (lapsille) kehittyi äitien äidinkieli, joka silloin oli jo muuttunut kantasuomeksi.

PS. mm. *äiti* sana on vasarakirvesgermaanien lainasana mm. suomenkielessä n. 2000 eaa. ajalta, siitä myös **germ. - suomenkielinen** yhdysana *äidinkieli* (*sillä kieli on suomensukuisten vanha sana*).

d. Neoliittinen vallankumous (väestöjen elinkeinon muutoksen merkitys kielenvaihtoon):

Neoliittinen vallankumous n. 5000 eaa. alkaen aiheutti varsinaisesti ensimmäisen muutoksen suomensukuisten väestöjen indoeurooppalaiskielisten genetiikkaan (alle 20%:n muutoksen, koska ie- muuttajia oli korkeintaan 20%). Mutta alkuperäiseen Ural > **suomalaiskieliin** tämä aiheutti todella suuren muutoksen. Suomensukuisten kieli vaihtui hitaasti, muodostui suomen- ja indoeurooppalaisista kantakielistä, kantagermaanin kieli Keski- Euroopan nuorakeraamisille (vasarakirveskulttuurin) maanviljelyalueille.

PS. Suomen alue: Suomalaisten genetiikkaan tuli 2800- 2000 eaa. vain n. 1- 2 % indoeurooppalaisten , koska Suomen alueelle muuttajia oli vain n. 5 % , silloisen Suomen alueen alkuperäisestä suomensukuisten (*jatkuvuusteorian mukaisesti*) väestöstä. Kun vielä huomataan, että muuttajat olivat Weikselin alueen vasarakirvesgermaanien - kielisiä väestöjä, ja olivat tulleet suomensukuisten Baltian alueen läpi, joilla oli aikaisemman kielenvaihdon vuoksi suomensukuisista poikkeavia indoeurooppalaisten geneejiä - korkeintaan 20 % , ei Suomen alueen alkuperäisten genetiikka paljon muuttunut, siis maks. 1- 2%.

Silloin indoeurooppalainen kieli ja maanviljelykulttuuri levisivät lähinnä kulttuurillisesti myös Euroopan Alppien pohjoispuolelle (Colin Renfrew 1987-1999).

Tässä metsästäjien kielenvaihdossa uuteen maanviljelyelinkeinoon kieleen, syntyivät uudet Eurooppalaiset kielet, germaani, slaavi, baltti sekä myöhemmin suomensukuisten -germaanien ja baski-kielen yhdistelmästä mm. keltin kieli Alppien kainaloon.

Alkuperäiset suomensukuiset kielet vaihtuivat indoeurooppalaisiin kieliin ja suomensukuisten kielten puhumisraja siirtyi 5000 eaa. alkaen kohti pohjoista, mutta alueen suomensukuisten geneettinen pohja säilyi, mutta myös joitakin suomensukuisten nimeämiä paikannimiä on säilynyt nykyaikaan saakka.

f. Suomensukuisten vanhoja paikannimiä Euroopassa nykyisten indoeurooppalaiskielillä alueilla:

Yleisen paikannimitiedon ja tutkimusteorioiden perusteella on sanottu, että vesistönimet ovat alueen vanhinta nimikerrosta. Vesistönimet ovat jääneet asukkaiden muistiin ja niitä on käytetty jatkuvasti nykypäiviin saakka.

Vesistönimet ovat alueen vanhinta nimikerrosta ja siten myös vanhimpien väestöjen eli tässä tapauksessa suomensukuisten väestöjen suomensukuisiin kieliin ja ääntämiseen perustuvia paikannimiä, jotka ovat edelleen käytössä.

Tällaisiin merkittäviin vesistönimisiin liittyy aina jotenkin ko. vesistön nimeämishetken eli ko. ajan väestön omakielinen nimeämisperuste, joka on säilynyt asutuksen jatkuvana tietona nykyaikaan saakka, lähes muuttumattomana vaikka ko. alueen puhuttu kieli olisi vaihtunut.

Näissä alla mainittujen suurten vesistöjen nimissä, nimi on säilynyt lähes alkuperäisessä muodossaan (**substraatti**), miten suomensukuiset väestöt ovat aikanaan nimen ääntäneet. Nimet ovat edelleen tunnistettavassa muodossa, vaikka Keski- Euroopan alueella väestöjen kieli on usein vaihtunut.

Tässä luettelossa ovat nimet paljastavat mikä on niiden alkuperäiskieli. Nimet on annettu suomalaiskielten merkityksen perusteella, koska niistä erottuu selkeästi *miten nimi on alkuperäkielellä äännetty sekä ko. paikannimen nimeämisperuste* (mm. väri tai ominaisuus jne...).

Vanhimmat paikannimet ovat vesistönimiä (paikannimitutkimus):

Suomensukuisten nimeämät vesistönimet ovat vanhimpia paikannimiä Euroopan alueilla:

Suurten jokien nimissä, esim. Venäjä - ja Keski- Eurooppa;

Volga < Valkeajoki, **Msta** < Mustajoki (Novgorod) ja **Vltava** < Valtava joki (Tsekki/Praha) sekä

Suurten järvien nimissä mm. Ruotsin suurimmat järvet, jotka ovat myös nykyisen Ruotsin alueen paikannimistön vanhinta nimikerrosta (nimet ovat annettu ennen germ. paikannimistöä)

(huom. *suom. ääntäminen on perusteena*);

Vättern - **Vettern** < Vesijärvi, Vänern - **Venern** < Venejärvi ja Mälaren - **Melaren** < Melajärvi jne.

Seppo Liukko 1996 - 2008

Nämä paikannimet ovat jäänteitä (substraatteja) suomensukuisten metsästäjien asumisesta jääkauden maksimista alkaen Alppien pohjoispuolisilla alueilla. Nämä nimet ovat suomalaiskielillä nimettyjä, mutta ovat nykyisin indoeurooppalaiskielillä alueella. Nimet voivat olla jopa 10.000 vuotta vanhoja.

Suomensukuiset nimet ovat syntyneet ennen ko. alueilla tapahtuneita suomensukuisten väestöjen kielenvaihtoja uuden kulttuurin maanviljelyn kieliin eli indoeurooppalaisiin germaani- slaavi kieliin (neoliittinen vallankumous n. 5000 eaa. alkaen).

Tämän jälkeen uuden indoeurooppalaisen kielen aikana ko. vesistöönimiin on tullut vain lievää muuttumista (pääasiassa kirjoitusasuun), kuten slaavialueilla tunnettu diftongin toisen vokaalin liudentuminen, mutta suomensukuisten kielten alkuperä on selkeästi havaittavissa kaikissa näissä esimerkkipaikannimissä.

Ks. tarkemmin, [Kielenvaihdot Euroopassa, Seppo Liukko](#).

g. Kielenvaihtaneiden väestöjen geneettinen jatkuvuus Euroopassa:

Muilla ns. kielenvaihtaneilla vanhoilla suomensukuisilla eli baltti - germaani-kielisillä ja slaaveilla ko. alkuperäistä metsästäjien perimää on vähemmän, mutta ko. eurooppalainen pohja on kuitenkin selkeästi todettavissa, sillä geneettisesti näillä eurooppalaisilla on n. 75- 80 % em. suomensukuisten väestöjen ”vaaleaihoisten metsästäjien” geenit (mm. Cavalli - Sforza 1994). Indoeurooppalaista pohjaa näillä indoeurooppalaisia kieliä puhuvilla germaaneilla, balteilla ja slaaveilla on vain 15- 25 %, riippuen kuinka eteläisistä väestöistä on kyse. **Eteläisillä väestöillä on indoeurooppalaisten migraatioiden vaikutuksesta n. 1200 eaa. - 1300 jaa. välisenä aikana Eurooppaan muuttaneiden mm. kimmerialaisten, sarmaattien, skyyttien, hunnien ja romanien jne. väestöjen indoeurooppalaista perimää enemmän, kuin pohjoisten alueiden germaaneilla ja slaaveilla (baltit lähes samaa kuin suomalaiset ja virolaiset - väestöt).**

Vaaleaihoiset eurooppalaiset ovat geneettisesti lähempänä Euroopan alkuperäisväestöjen, suomensukuisten väestöjen genejä.

Mutta esim. unkarilaisilla on huomattavasti paljon enemmän Eurooppaan myöhemmin tullutta indoeurooppalaista perimää ja toisaalta Suomen, Norjan ja Ruotsin alueilla asustavilla pohjoissaamelaisilla on Länsi- Euroopan eli vanhaa baskien perimää enemmän, kuin niitä vaaleimmilla suomalaisilla ja germaaneilla.

Geneettisesti lähimmät geneettiset haplorymien markkerit ovat suomalaisten kanssa nimenomaan vanhimmilla germaani-kielisillä, kuten itävaltalaisilla, saksalaisilla ja belgialaisilla flaameilla, jotka ovat näitä kielenvaihtaneita entisiä metsästäjä suomalaisia. Mutta esim. pohjoisgermaanit eivät ole näin läheisiä geneettisesti.

Kyseisen "kielitieteen probleeman" selvittää ymmärrettävästi vain tämäntyyppisen Euroopan väestöjen jatkuvuusteorian.

Suomensukuisten kieli - ja väestöteoria alkaa jääkauden maksimista:

Tämän artikkelin kirjoittaja Seppo Liukko on kirjoittanut jo vuonna 1996 tutkimuspohjan **suomensukuisten jatkuvuusteoria** ajatuksesta, jonka perusteella on arvioitu, että suomensukuiset väestöt ovat jääkauden maksimin jälkeisiä Cromagnon – ihmisen /suurriistan metsästäjien geneettistä perimää kantava väestö. Tämä väestö on Euroopan Alppien pohjoispuolisen asukkaiden suurriistan metsästäjien populaatio Euroopassa hyvin laajalla alueella Atlantilta- Uralille ja

suurriistan loppumisen jälkeenkin neoliittiseen vallankumoukseen ja kielenvaihtoihin saakka, myös kielirajan siirtyessä pohjoiseen senkin jälkeen 2000 eaa. ja jopa nykyaikaan saakka (koska kielenvaihto jatkuu edelleen mm. Venäjällä). **Suomensukuiset ”cromagnon”** vaaleaihoiset väestöt ovat edelleen geneettisesti Euroopan laajoilla – alueilla, **suomensukuisten laajan - alueen teoria (SL):**

Laaja vyöhyke (SL- 12.9.1996 artikkeli suomalaisten esihistoria, karttaliitteet 1-50; ”Ural - suomalaiskansojen asuma - alueet jääkauden maksimin 16.000-20.000 BC jälkeen ovat olleet laajalla vyöhykkeellä jääkauden kylmän ilmaston alueella, joka oli jääkauden maksimin jälkeistä entistä tundra - aluetta eli suurriistanmetsästäjien laajaa - aluetta (mammuttiaroa) Euroopassa” (Seppo Liukko 1996).

Suomalaiset ja suomensukuiset väestöt ovat pääasiassa peräisin ns. Ukrainan refugin ja jääkauden maksimin kylmimmän ajan kokoontumisalueilta. Näille pakoalueille saapuneet suurriistanmetsästyksen /Cromagnon- ihmiset olivat riittävän lähellä toisiaan riittävän kauan (n. 4000 vuotta), että nämä yhdessä oppivat ja aloittivat Ural- kieleen pohjautuvan suomensukuisten kielten puhumisen.

***Tämä väestö levisi jääkauden maksimin (n. 16.000 eaa.)** jälkeen todella nopeasti Hampurin, Brommen ja Svidryn kulttuureiksi mainituille alueille Keski- Eurooppaan (Carpelan). Myös myöhempi pohjoinen Kundan - kulttuuri on peräisin näistä ihmisistä, joiden tiedetään siirtyneen myöhemmin Pohjoiseen Fennoskandiaan (Suomi- Ruotsi-Norja), kun jääkauden jälkeinen jäiden supistuminen sen mahdollisti.

Suomeen Orimattilan Lahden kivikautiselle alueelle, n. 10700 vuotta sitten tulleet väestöt ovat Kundan ja Post- Svidryn kulttuurien väestöjä. Tätä perimää on löydetty nykysuomalaisilta mm. Kaiser -Lao geneettisten - ja Jussila- Kriiska arkeologisten- tutkimusten perusteella 2008.

Metsästäjien (suomensukuisten /- kielisten) geenit jäivät Euroopan väestöjen geneihin.

Asukasluvun kasvun yhteydessä, myös alkuperäisten geenien **määrä** lisääntyy samassa suhteessa. Kun nykyeurooppalaisten vaaleaihoisten enemmistöllä **ei ole jääkauden jälkeistä Indoeuroopasta (Anatolia - Intia) tulleiden genejä** kuin maksimissaan 20- 25% , on eurooppalaisten genetiikka **pääasiassa** eli lähes 75- 80 % , vanhaa ns. suomensukuisten suurriistanmetsästäjien ja Ukrainan refugin vaaleaihoisten "tundravaaleaa" genetiikkaa (mot.). Mutta nimenomaan kielenvaihtojen seurauksena suomensukuisia kieliä puhutaan Euroopan alueella enää vain **n. 3 %:n** osuudelta kaikista.

Tämä **kielenvaihtoteoria** toteuttaa suomensukuisten jatkuvuusteorian, ja tukee teoriaa myös toisinpäin (Uralic Continuity Theory) jääkauden maksimista alkaen, ja ottaa samalla huomioon

vanhat arkeologian tutkimustulokset sekä nykyiset uudet väestögeneettisten tieteentutkijoiden **mm. Cavalli-Sforza, S.Pääbo ja Kayser /Lao, mm. biologien Reese, Frost** sekä viimeisimpien arkeologisten tutkimusten kuten **mm. Takala, Kriiska /Jussila** tulokset (ks. asiasta tarkemmin **mm. Liukko** - nimen esihistoriaa tutkimus, otsikko 1).

KIELIRYHMÄ EI OLE GENEETTINEN MÄÄRITELMÄ:

Huom. mm. germaani ei ole geneettinen väestömääritelmä (suku / rotu), vaan se tarkoittaa ainoastaan ko. kieltä puhuvaa väestöä. Edelliseen kielenvaihtoteoriaan viitaten, tosiasia on, että germaani on yksinomaan kielitermi (vrt. vastaavia ovat myös mm. slaavi ja baltti).

PS. Euroopassa ovat indoeurooppalaisia kieliä ovat 96%:n osuudella mm. germaani-kielistä; englantia, saksa, ranska, italia, espanja, kreikka, belgia, hollanti, tanska, ruotsi, norja ja slaavista; venäjä, ukraina, puola, tsekki, slovakki, serbia sekä baltti; Latvia, Liettua, ja ehkä vanha preussi, lisäksi omina ryhmänään baskin ja turkin kielet alle 0.3%.

Suomensukuisten kielet Euroopassa ovat nyt enää n. 3%:n osuudella. Suomensukuista ovat; suomi, viro, unkari sekä Venäjän, Ruotsin, Norjan alueen moninaiset suomalaiskielet sekä mm. Romaniassa unkarinkielen alueet. Suomensukuista kieliä puhuu enää n. 23 miljoonaa ihmistä Euroopassa.

Euroopan alkuperäiskieliä ovat Ukrainan refugin suomensukuiset kielet ja Iberian refugin baski, ne ovat olleet olemassa jo Veiksel- jääkauden maksimista alkaen n. 18.000 eaa. alkaen.

Muut eurooppalaiset kielet ovat tulleet Eurooppaan huomattavasti myöhemmin, vasta kivikauden lopulla n. 5500 eaa. jälkeen ainakin Alppien pohjoispuolisille alueille. Ks. suomensukuisten jatkuvuusteoria (SL).

PS. Fakta: Kielenvaihdossa ei genetiikka vaihdu. Kielenvaihtojen on täytynyt tapahtua ainakin kutakuinkin edellä esitetyllä tavalla, muutoin sellainen indoeurooppalaisten kielten leviäminen metsästyskansojen alueille ei ole mahdollista (SL).

Ks. lyhyt yhteenveto; [Eurooppalaisten suomalainen alkuperä Uralic > Finnish Continuity Theory](#) (Finnish Continuity theory from the Ice Age)

Ks. myös Seppo Liukon artikkeli ja tutkimuksen lyhyt yhteenveto, [Liuti > Liuko- nimen historiaan liittyvä vasarakirveskulttuurien saapuminen Suomeen Balttian kautta](#) Veikselin alueelta...

Viimeinen tutkimustieto Liukko - nimen esihistoriaa:

Ks. pakanallisen talonpoikaisnimen [Liukko – nimen tutkimusartikkeli, esihistoriatutkimus](#) (Seppo Liukko 2005-2008)
(= tutkimusraportti),

Ks. [Liukko – nimen historiaa A- osa](#), lyhyt 13s.

Ks. myös Seppo Liukon artikkeli ja tutkimuksen lyhyt yhteenveto, [Liuti > Liuko- nimen historiaan liittyvä vasarakirveskulttuurien saapuminen Suomeen Balttian kautta](#) Veikselin alueelta...

Viimeinen tutkimustieto Liukko - nimen esihistoriaa: [Liukko - nimitutkimusartikkeli](#) 2009

Artikkelien kirjoittaja: Seppo Liukko

Mikäli artikkelini sisältö on herättänyt kysyttävää tai se on mahdollisesti ollut kiinnostava ja haluat sen vuoksi kysyä jotain asiaan liittyvää, niin ota yhteys sähköpostilla: seppo.liukko@liukkohistoria.fi
tai puhelin 0400-428 722

© Teksti ja kuvat Seppo Liukko

PALUU SEPPO LIUKKO KOTISIVUN ETUSIVULLE:

[=> http://www.elisanet.fi/liukkohistoria/](http://www.elisanet.fi/liukkohistoria/)